

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1969 செப்டம்பர் 13]

கண்டிருக்கிறோம். நாம் வெறும் கணக்குப் போடுவதில்லை. அந்த ஊரிலே இருக்கிற நிலைமைகளை வைத்துத் தயாரித்தது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்வது தருமம் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏழைகள், குடியானவர்கள் இவர்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் முயற்சி நம் எல்லோருக்கும் கிடைத்ததற்காக நாம் பெருமைப்பட வேண்டும். இந்த மன்றத்தில் நாம் உறுப்பினர்களாக இருக்கின்ற நேரத்தில் இந்த முயற்சி நடைபெறுவதற்காக நாம் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளவேண்டும். அதோடு, இந்த மன்றம் சீக்கிரமாக இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தரும் என்ற நம்பிக்கையுடன், என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—

“கிழக்குத் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் சிக்கல்களைக் குறித்த திரு. எஸ். கணபதியா பிள்ளை விசாரணைக் குழுவின் அறிக்கை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

7. அறிவிப்பு.

தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் நியாயக் கூலி மசோதா.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தமிழ் நாடு 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் நியாயக் கூலி மசோதாவை சட்டப் பேரவையில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிவித்துக் கொள்கிறேன்.

6. அரசினர் மசோதாக்கள் (தொடர்ச்சி).

(ஆ) தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் நியாயக் கூலி மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 20/1969).

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

‘that the Tamil Nadu Agricultural Labourer Fair Wages Bill *, 1969 (L.A. Bill No. 20 of 1969) be taken into consideration.’

In December 1968, the Government of Tamil Nadu appointed a Commission of Inquiry under the Commissions of Inquiry Act, 1952 (Central Act LX of 1952), for the purpose of making enquiry into the problems of agricultural labour in East Thanjavur district, the relationship between agricultural labourers and their employers

1969 செப்டம்பர் 13] [Thiru K. A. Mathialagan]

and relevant issues, and for submitting suitable recommendations. The Commission has since submitted its report. The Commission has made certain recommendations *inter alia* for the fixation of fair wages for the agricultural labourers during the cultivation season and harvest time in the taluks of Nannilam, Nagapattinam, Mannargudi, Thiruthuraiipoondi, Mayuram and Sirkali.

The Government have carefully considered the recommendations of the Commission and taking into consideration the local conditions prevailing, have decided to adopt a uniform rate of fair wages for all kinds of work during the cultivation season. The Government have also accepted the rates of wages recommended by the Commission for harvest. The Government have also decided to set up the necessary machinery for the enforcement of the payment of fair wages. It has however been considered that it is not necessary for the present to make any provision for the rates of wages for ploughing where ploughs and bullocks are provided by the agricultural labourer.

To give effect to these decisions, the Tamil Nadu Agricultural Labourer Fair Wages Ordinance, 1969 (Tamil Nadu Ordinance 4 of 1969) was promulgated by the Governor.

The Bill seeks to replace the said Ordinance.

The Commission has suggested that the rates of wages once fixed should be reviewed by a committee once in three years. The Government has accepted the suggestion and accordingly it has been provided in the Bill that the proposed Act will remain in force for a period of three years, that is, up to and inclusive of 4th August 1972.

I request the House to accept the motion.

DR. H. V. HANDE: Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Agricultural Labourer Fair Wages Bill, 1969 (L.A. Bill No. 20 of 1969) be referred to a Select Committee consisting of.....Members of the Assembly, (names of Members to be furnished later).”

I shall be very brief, because a lengthy discussion has taken place on the Ganapatia Pillai report. The most important point that I want the House to bear in mind is this. The Government are bringing forward the Bill in an atmosphere in which the whole district of Thanjavur is surcharged with emotion. There is fright and fear in the minds of the small pattadars. In the Thanjavur District, especially in the eastern part, there is now a huge section with blue and khaki uniform. Formerly the uniform was of some other colour. I do not know to what party they belong. Unless we have authentic information, we will not be able to find out who is responsible for it. But the whole Thanjavur District, especially the eastern part, is surcharged with emotion. In this context of

[DR. H. V. HANDE.] [1969 செப்டம்பர் 13]

emotion the Government are bringing forward this Bill as a corollary or consequence of the Ganapatia Pillai report, which again is a consequence of another unfortunate incident, the Kilvenmani incident, which every section of the House would condemn. It is not as if the consensus of opinion of the various parties has been taken and this Bill brought forward. That is why I say that this Bill should be referred to a Select Committee so that we would be in a position to find out what exactly the position there is.

There are a number of villages in the district. I have myself gone to a few villages and met a few landholders owning three acres and five acres. I had sat in their houses and talked to them. I discovered that there was a certain fright in their mind. They were scared and they did not like even my coming to their place to be made known. They were afraid and said “படையைக் கொண்டு வந்து விடுவார்கள்”.

They were scared to that extent. Friends may laugh at me and say that this man is unnecessarily raising an alarm. The persons are given military training with lathis and pistols. Unfortunately this is going on there and a situation may develop which will go entirely out of the hands of the persons who started it. The Hon. Speaker also may wonder what the atmosphere surcharged with emotion has to do with this Bill. This Bill is going to give to the Ganapatia Pillai report a statutory form. So I request the Ministry to refer this Bill to a Select Committee. No doubt they are going to pass the Bill. I know the fate of the Bill. I want the Chief Minister to give consideration to the serious threat to law and order in East Thanjavur.

We have been told that this is a pro-labour Bill. My contention is that this is an anti-labour Bill. I can prove this very easily. Taking the Buckingham and Carnatic Mills for example, a worker there requires six or seven rupees per day. For a man to eke out his normal livelihood in Madras City, he definitely requires six or seven rupees. Minimum wages must be there. My own party in Bhubaneswar in Orissa has passed the minimum wages resolution. How far is it right to put this into practice is a matter for consideration. If every worker in the Buckingham and Carnatic Mills were to be paid six or seven rupees, the whole mill will collapse and it is likely that a vast section of the labourers, whom we want to help will be thrown out of employment.

Now there are people

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்பது திருத்தம். உள்ளே இருக்கிற மொத்த விளக்கக் கோயும் பேச வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படிப் பேச முடியும்?

DR. H. V. HANDE : Sir, I have not spoken on the Report of Thiru Ganapatia Pillai. I am talking on behalf of the party. I am not digressing at all. My request to the Chair is to allow me to finish my speech

1969 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்கள் திருத்தம் மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்பது. இது அவசரமாக வந்திருக்கிறது, நிதானமாக வர வேண்டும் என்பது ஒன்றை எடுத்து விளக்கினாலே போதும். விரிவான விளக்கங்களை எடுத்துச் சொன்னால் எப்படி குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் முடிக்க முடியும்?

DR. H. V. HANDE : Sir, I will be very, very brief. I request the Hon. Speaker not to disturb the trend of my thought.

Now I have proved conclusively and to the best of my ability that this Bill is an anti-labour Bill because the people owning less than five acres will be affected. Recently in reply to my supplementary question, the Hon. Minister for Finance has stated that there are nearly 6 lakhs of people who own less than 5 acres in the Thanjavur district. In East Thanjavur there are about 1 1/2 or 2 lakhs of people owning less than 5 acres, and they are scared by this Bill. It is impossible for them to employ labour and that point has not been made in this House so far. Now under the frightening condition, they cannot be employed economically. As my hon. Friend, Thiru Kariamanickam Ambalam has pointed out, if the small farmers have to pay wages in kind and cash and also employ them for a particular period, they will have to starve and they may not even have seeds to sow. Is this Bill going to help them. The Hon. Minister while replying to the debate on the report of Thiru Ganapathia Pillai has stated that the Bill would help promote production. I say this is anti-production Bill, and I can prove it. You can take it that production will suffer. That is my contention.

Then, a number of persons have been scared and they are coming to the Madras City. They could not stay in their place because of the physical threat to them and of the labour problem there. I can prove it but for want of time I do not want to say more on the subject.

Then, the question is, if the small farmers are asked to pay regular wages to the farm labourers, they will have to go to the pawnbrokers for money and after some time they will become insolvent.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருத்தத்தை ஒட்டிப் பேச வேண்டும் என்பது பேரவைத் தலைவரின் ஆணை. இந்த ஆணையை மீறிப் பேசுவதை நான் அனுமதிக்க முடியாது.

DR. H. V. HANDE : Sir, on a point of order. Please listen to my point of order. Do you allow me freedom to explain my point of view viz., that this Bill should be referred to the Select Committee? Are you going to allow me freedom to speak my viewpoint or are you going to cut down any freedom?

[1969 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தாங்கள் திருத்தத்தை ஒட்டித் தான் பேச வேண்டும். எல்லா விளக்கங்களையும் கொடுக்க வேண்டியதில்லை.

DR. H. V. HANDE: The Hon. Speaker cannot dictate to the Members what speeches they should make

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் இன்னதுதான் பேச வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. பொறுக்குக் குழுவுக்கு ஏன் போகவேண்டும் என்பதற்கான காரணங்களை மட்டும்தான் சொல்ல வேண்டும் என்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: I will prove that this is connected with the Bill and I want that this Bill should be referred to the Select Committee. If the Hon. Speaker says that I should not speak on that aspect of the matter, it would become a very, very serious privilege issue. You cannot dictate my speech

THIRU RAMA ARANGANNAL: Sir, this man

DR. H. V. HANDE: Who are you

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் ஒருவர் முறை தவறி நடந்துகொண்டால், அதைப் பேரவைத் தலைவருக்கு சுட்டிக் காட்டி, இது முறையா என்று கேட்கலாமே தவிர மற்றொருவர் நிதானம் இழந்துவிடக் கூடாது. இந்த அவையில் ஓர் உறுப்பினர் ஒன்றைக் கேட்க, அவர் கேட்டது சரியில்லை என்றால் அதை என் கவனத்திற்கு கொண்டு வராது, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அவரை பார்த்து 'நீ யார்?' என்று கேட்டது முறை அற்றது. அவர் அதைத் திரும்பப் பெற வேண்டும்.

DR. H. V. HANDE: Sir, I withdraw it. Please also request him to withdraw it.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: நானும் அதைத் திரும்பப் பெறுகிறேன். ஆயினும், தாங்கள் தீர்ப்பு வழங்கிய பிறகு ஓர் உறுப்பினர் திரும்பத் திரும்பத் தங்கள் தீர்ப்பையே எதிர்த்துக் கேட்ட உரிமை உண்டா? அப்படிக்கேட்க அனுமதிப்பது இந்தப் பேரவைத் தலைவரின் கௌரவத்தைப் பாதிக்காதா? அவரது பாரம்பரியம் என்ன ஆகும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, மிக அமைதியான முறையில் கணபதியா பிள்ளை கமிஷனின் அறிக்கை மீது விவாதம் நடந்தது. அதன் மீது விரிவான முறையில் விவாதம் நடந்து விட்டதால், மசோதாவை சீக்கிரமாக முடித்து விடலாம் என்கிற திட்டப்படிதான் தாங்களும் அந்த அறிக்கைமீது அதிக நேரம் விவாதம் நடைபெற அனுமதித்தீர்கள். அவ்விவாதம்

1969 செப்டம்பர் 13] [திரு. மு. கருணாநிதி]

முடிந்து, அதற்கு அமைச்சரும் பதில் சொல்லிய பிறகு, இம்மசோதாவிற்கு அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை என்ற ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டதன் காரணமாகத்தான் ஹேமாவதி அணைக்கட்டு திட்டம்பற்றி விவாதிக்க ஒரு மணி நேரம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இன்று மேலவைக்கு இந்த மசோதா செல்லவேண்டியிருக்கிறது.

இதற்கிடையில் மாண்புமிகு டாக்டர் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் நீண்ட நேரம் பேச வேண்டும். பெரிய விளக்கங்களை அளிக்க வேண்டும் என்றால் அவருக்கு அந்த உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் நேரத்தைச் சுட்டிக் காட்டி விவாதத்தை, கொடுத்துள்ள திருத்தத்திற்கு ஏற்றவாறு சுருக்கிக் கொள்ளும்படி தாங்கள் கோருகிற போது, “நீங்கள் ஒன்றும் டிக்டேட் செய்ய வேண்டாம்” என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டது இதுகாறும் நாம் கட்டிக் காத்து வருகிற பேரவையின் பண்பாட்டுக்கும், மரியாதைக்கும் உகந்ததாக ஆகாது என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பேரவைத் தலைவருக்கு நிரம்ப உரிமை இருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் இவ்வளவு நேரம் தான் பேச வேண்டுமென்று இப்போதே அறிவித்துவிடுவார்களேயானால் அந்த நேரத்தை மீறி யார் பேசினாலும் தடுத்து நிறுத்த பேரவைத் தலைவர் உரிமை படைத்தவர்கள். அந்த முறையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று பேரவைத் தலைவரைப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் “நீங்கள் யார்?” என்று கேட்டார்கள். பேரவை விதிமுறை அவருக்குத் தெரியாது இருக்க முடியாது. ‘நீங்கள் யார்?’ என்று கேட்க சட்டம் இடமளிக்கவில்லை. ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்து விட்டு எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்றால் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் குறிப்பிட்ட காரியத்தை பேரவையில் நாம் முடிக்க முடியாது. இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்பதற்கு எந்தக் காரணங்களைக் குறிப்பிட்டால் போதுமோ அதை மட்டும் குறிப்பிட்டால் போதுமானது. அவரே முதலில் குறிப்பிட்டு விட்டார். கமிஷன் போட்டது, கமிஷன் போடுவதற்குக் காரணமான சம்பவம், ஆகவே இது அவசரமாக வருகிறது, நிதானமாகப் பரிசீலித்துக்கொண்டு வரவேண்டும் என்கிற இந்தக் காரணங்களே போதுமானவை. மேலே எல்லா விளக்கங்களையும் கொடுப்பது என்றால் சரியல்ல என்று பேரவைத் தலைவர் குறிப்பிட்டதற்கு ‘டிக்டேட் செய்ய நீங்கள் யார்?’ என்பது பேரவைத் தலைவரை அவமதித்தது என்பது மட்டும் அல்ல. இந்தப் பேரவையையே அவமதிப்பது தன்னித்தானே அவமதித்துக் கொள்வது என்பதாகத்தான் இருக்கிறது. சட்டப் பேரவை அனுபவம் பெற்றவர், பல ஆண்டுகள் மேலவையில் இருந்தவர் ஆகிய டாக்டர் ஹாண்டே இப்படி முறை தவறிப் போவது நல்லதல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பேரவைத் தலைவர்] [1969. செப்டம்பர் 13]

ஆக, இனி இந்த மசோதாவின் ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் 2 நிமிடங்கள் தான் என்கிற முறையில் காலத்தை வரையறுக்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: I am almost finished. I fully respect your sentiments and I obey them. As far as the speeches are concerned, it will be better if the Hon. Speaker does not tell us what we should do. That is why I was hurt. Whatever decisions you give, I am willing to obey.

As far as this Bill is concerned, my only important request to the Hon. Chief Minister would be this. Let us have a Select Committee consisting of some M. L. As. Let us visit East Thanjavur, meet some important people there, landlords, tenants, etc., hear their viewpoints and their grievances. Let the Select Committee calmly consider all the problems and come to a solution. If that is done, I am sure this Bill will definitely undergo some changes. I am confident about it. It will not be in the same form in which it will now go in the Statute Book. I am sure the Hon. Minister, who now wants the Bill to go in toto into the Statute Book in its present form, would accede to my request.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய வாதம் எல்லாம் இதை பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட வேண்டும் என்பது தான். இந்த விவகாரம் பெரிய விவகாரமாக இருக்கலாம். தஞ்சை விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை பெரிய பிரச்சினை என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே இப்போது வந்திருப்பது சிறிய விஷயம்தான். (திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : இது சிறிய விஷயமா?) கவனியுங்கள், நீங்கள் ஏற்கனவே பேசி முடித்து விட்டீர்கள், தயவுசெய்து உட்கார்ந்துகொண்டே பேச வேண்டாம். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு என்ன கூலி கொடுப்பது என்பதுதான் இப்பொழுது இருக்கிற விவகாரம் எல்லாம். இது எல்லாம் கமிஷனுக்குப் போய் அவர்கள் விஸ்தாரமாக இதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து, அது சரியாகவும் இருக்கலாம் அல்லது தவறாகவும் இருக்கலாம், அவர்கள் சிபாரிசு செய்து இருக்கிற நேரத்திலே இந்த மசோதா அதையொட்டி கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அறுவடையின்போது, நடவின்போது, சாகுபடியின்போது அவர்களுக்கு என்ன கூலி கொடுப்பது என்பதுபற்றி ஏற்கனவே ஒரு அவசரச் சட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குச் சட்ட வடிவம் கொடுக்கிறோம் இப்பொழுது, அவ்வளவுதான். விளக்கமாக அவர்கள் பார்த்து இருக்கிறார்கள், விவாதித்து இருக்கிறார்கள், நேரடியாகப் பார்த்து முடிவு செய்யப்பட்ட காரியம் என்பதிலே அவர்கள் இப்பொழுது கொடுத்திருக்கிற திருத்தம் அவசியமில்லை என்பது அரசினுடைய கருத்து. ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை நான் எதிர்க்கிறேன். ஏற்றுக்கொள்ளத் தேவையில்லை என்று கூறியும்கிறேன்.

1969 செப்டம்பர் 13]

DR. H. V. HANDE : In view of the serious law and order situation caused by the volunteer force. I press my amendment.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையினுடைய முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிராகரிக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ் நாடு 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் நியாயக் கலி மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண். 20/69) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 2 மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்படவேண்டும்.”

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, I move the following amendment :—

“In Clause 2 of the Bill, wherever reference to the word ‘Madras’ occurs in the citation of any Act, (including the citation by number of any Act) substitute the word ‘Tamil Nadu’.

THIRU K. RAMA MOORTHY : There is an amendment of mine for Clause 1 also.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கிளாஸ் 1 பிறகு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

THIRU K. RAMA MOORTHY : Sir, I move the following amendment to clause 2 :—

..... (i) In sub-clause (1), after the word “means”, for the word ‘a’ substitute the word ‘any’ (ii) In item (b) of sub-clause (1) delete the words ‘or for cleaning house’.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது ஏற்கனவே சர்க்குலேசன் ஆகியிருக்கிறது. எனவே ‘மூவ்’ மாத்திரம் பண்ணிவிட்டுப் பிறகு பேசுங்கள்.

THIRU K. RAMA MOORTHY : Sir, I move my amendment.

(i) In sub-clause (1), after the word “means”, for the word “a”, substitute the word “any”.

(ii) In item (b) of sub-clause (1), delete the words “or for cleaning.....house.”

(iii) In item (a) of sub-clause (6), delete the word “and” occurring at the end and add the following :—

“But does not do manual labour on the lands so owned by such person•and”.

[1969 செப்டம்பர் 13]

(iv) For the proposed sub-clause (7), substitute the following :

“(7) “The District Munsif Court” means the District Munsif Court having jurisdiction over the area.”

The amendment was duly seconded.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் திருத்தத்தின் மேல் ஒன்றும் பேசப் போவதில்லையா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஒன்றும் இல்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இரண்டாவது பிரிவுக்கு நான் திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். ‘அக்ரிகல்சரல் லேபரர் மின்ஸ் எ பெர்சன்’ என்பதற்குப் பதிலாக ‘எனி பெர்சன்’ என்று போட வேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுருக்கமாக முடித்து விடுங்கள்.

THIRU K. RAMAMOORTHY : I wil be short and brief.

‘எ’ என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாக ‘எனி’ என்ற வார்த்தையைப் போடவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதிலே விவாதத்திற்கு அதிகமாக இடமில்லை என்று நினைக்கிறேன். இலக்கணப்படி அது முழுமை பெறத்தக்க அளவிலே அமைச்சரவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். என்ன காரணத்திற்காக இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதோ அதை முழுமைப்படுத்துகிற அளவிலேதான் இது இருக்கிறது. எனவே கவுரவப் பிரச்சினையாக இதை எடுத்துக் கொள்ளாமல் என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

In item (b) of sub-section (1), the words “ or for cleaning... .. house ”.

என்னுடைய அடுத்த திருத்தம்— விவசாயக் கூலிகள் யார் என்பதாக இதிலே விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அந்த விளக்கத்திலே

a person engaged in the household work of the landowner or for cleaning cattleyard, or for storing manure at the backyard of the house; என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய திருத்தம் விவசாயியினுடைய மாட்டுத் தொழுவத்தைச் சுத்தப்படுத்துகின்றவர்களும், விவசாய உரத்தைத் தயாரிக்கின்றவர்களும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் என்று பாவிக்கப்பட வேண்டும், இப்படிப்பட்ட தொழில்களிலே ஈடுபடுகின்ற வீட்டிலே தொழிலிலே ஈடுபடுகின்ற தொழிலாளர்களை விவசாயத் தொழிலாளர்களாகக் கருத வேண்டும் என்பதாகும். அரசினரைப் பொறுத்தவரையிலும் அவர்கள் விவசாயக் கூலிகள் என்று சாதாரணமாக விவசாயம் நடத்துகின்ற

1969 செப்டம்பர் 13] [திரு. கா. இராமமூர்த்தி]

வர்களைத்தான் இந்த மசோதாவிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வேலைகள் இன்றியமையாத வேலைகள் என்பது மட்டுமல்ல, விவசாயத்தோடு தொடர்புகொண்ட வேலைகள். ஆட்டையும், மாட்டையும் வேலைக்குப் பயன்படுத்துகிறோம் என்றால் அதைப் பாராமிக்கின்ற, வைத்து விவசாயத்தில் ஈடுபடுத்துகின்ற தொழிலாளர்களையும், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் என்று எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். வேறாக எடுத்துக் கொள்வது தவறாகும். விவசாயமே உரத்தின் அடிப்படையில்தான் இருக்கிறது. அதனைப் பற்றி மேன்மையாகப் பேசுகிறோம். எனவே விவசாயத்திற்கு ஆணி வேர் போன்று இருக்கக்கூடிய, உரத்தைச் சேகரிக்கின்ற அந்தத் தொழிலாளர்களை விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அல்ல என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கக்கூடாது. அந்தத் துறையிலே உள்ளவர்களையும் விவசாயத் தொழிலாளர்களாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே இந்தப் பிரச்சினையை அணுகினால் விவசாய தொழிலாளர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்புக் கிடைக்குமோ, என்ன ஊதியம் கிடைக்குமோ அது அவர்களுக்கும் கிடைப்பதற்கு வழி ஏற்படும். இந்த வேலைகளைச் செய்கிற கூலிகள் யார் என்றால் பெரும்பாலும் அவர்கள் விவசாயக் கூலிகள்தான். அதே கூலிகள்தான் நடவு நேரத்தில் சென்று நடவு செய்கிறார்கள். அறுவடை நேரத்தில் அறுவடை செய்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள்தான் இந்த தொழில்களையெல்லாம் அவ்வப்போழுது செய்கிறார்கள். அவர்கள் வேலையை நிலத்தில் வைத்துக் கொண்டாலும் வீட்டில் வைத்துக் கொண்டாலும் விவசாயத் தொழிலாளர்களாகவே கருதப்படவேண்டும். அதுதான் என்னுடைய திருத்தம். இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு—அந்த வேலைகளைச் செய்கிறவர்கள் மற்ற வேலைகளைச் செய்கிறவர்களைவிட தரத்தில் குறைந்தவர்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டு இந்தப் பிரச்சினையை அணுகக்கூடாது. அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் இதிலே கொடுக்கப்படுகிற சலுகைகள் கிடைக்க வழிசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த திருத்தம்—

In item (a) of sub-clause (6), delete the word “ and ” occurring at the end and add the following :—

“ But does not do manual labour on the lands so owned by such person and ”.

இந்தத் திருத்தம் மிக மிகத் தேவையான திருத்தமாகும். எங்களுடைய தலைவர் பேசுகின்ற நேரத்தில் இதைத்தான் சொன்னார்கள். விவசாயக் கூலி, விவசாய நிலம் படைத்த விவசாயிகள் என்ற அளவிலே இந்த மசோதா பிரச்சினையை அணுகுகிறது. நிலம் படைத்தவர்களும் அவர்களுடைய நிலத்திலே விவசாய வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று ஏக்கர் வைத்திருக்கிற என்னைப் போன்ற சாதாரண விவசாயிகள் நிலத்திலே இறங்கி வேலை செய்யும் நிலைமை இருக்கிறது. ஏர் வேலை செய்கிறோம், நடவு

[திரு. கா. இராமமூர்த்தி] [1969 செப்டம்பர் 13]

நடுகிறோம், அறுவடை கூடச் செய்கிறோம். தகப்பனார் பெயரில் நிலம் இருக்குமானால் தகப்பனாருடைய நிலத்தில் நான், என்னுடைய மனைவி, மற்றவர்கள் வேலை செய்வதைத் தடுப்பதற்கில்லை. தகப்பனாரும் குடும்பத்தில் இருக்கிறார் என்றால் அவருக்கான கூலி ஒதுக்கீட்டுக்கு எவ்வித வழிவகையும் செய்யப்படவில்லை. அவர்களுக்கான கூலியையும் கணக்கில் கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் கொண்டால்தான் நாளை தினம் விவசாய வருமான வரி, ப்ரொக் யூர்மென்ட் ஆகியவற்றிலே விவசாயிக்குப் பாதுகாப்பு ஏற்படும்; அப்போதுதான் சிறு விவசாயிக்குப் பாதுகாப்பு ஏற்படும்: ஆசவே இதைச் சிறு விவசாயிகளுடைய உயிர்ப் பிரச்சினையாகக் கருதி அரசு கவுரவப் பிரச்சினையாகப் பாராது என்னுடைய இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்த திருத்தம்—

For the proposed sub-clause (7), substitute the following:—

“(7) The District Munsif Court” means “the District Munsif Court having jurisdiction over the area”.

இதிலே ஒரே ஒரு பிரச்சினைதான். ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்குப் பதிலாக நடைமுறையில் இருந்து கொண்டிருக்கிற டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் தரவேண்டும். ரெவின்யூ இலாகாவில் உள்ளவர்களைப் பல வேலைகளுக்கும் பயன்படுத்துகிறார்கள். மேல்தி காரிகள் வந்தாலும், அமைச்சர்கள் வந்தாலும் முன் ஏற்பாடுகளையும், அனுப்பி வைத்த பிறகு பின் ஏற்பாடுகளையும் அவர்கள் தான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. தாசில்தார்கள், டெபுடி தாசில்தார்கள் அவற்றைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பல்வேறு வேலைகள் இருக்கும் சூழ்நிலையில் வழக்குகளை விசாரிக்கும் பொறுப்பையும் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தால் அவர்களுக்கு விசாரிப்பதற்கு நேரமே இருப்பதில்லை. அவர்கள் போதுமான கவனம் செலுத்த முடிவதில்லை. சாதாரண டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டுக்குப் போனால் கால தாமதமதமாகும். ரெவின்யூ கோர்ட்டில் துரிதமாக தீர்வு காண முடியும் என்ற ஒரே காரணத்தைத்தான் சொல்ல முடியும். நான் சொல்லிக் கொள்வது எல்லாம் சட்டத்தை எந்த அளவுக்குத் திருத்தமுடியுமோ திருத்தி, டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிப் கோர்ட்டுகளிலே இத்தனை நாட்களுக்குள்ளாக வழக்குகளிலே முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று போடவேண்டுமே தவிர, அதற்காக சிக்கலை ஏற்படுத்துகின்ற நிலை இருக்கக் கூடாது. ஆகவே, என்னுடைய இந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் நான்கு திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதல் திருத்தம் a person என்பதா அல்லது “any person” என்பதா என்ற பிரச்சனை.

1969 செப்டம்பர் 13] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

'x', 'y' என்ற இரண்டு எழுத்துக்களை அதிலே சேர்ப்பதாக இருக்குமே தவிர, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இலாபம் எதுவும் கிடைத்து விடப் போவதில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அந்த இரண்டு எழுத்துக்களை இவர் சேர்த்துக் கொண்டால் என்ன தப்பு?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அடுத்தது, 'அக்ரிகல்கால் லேபர்' என்பதிலே மாட்டுத் தொழுவத்தில் செய்யக்கூடிய வேலைகளை எல்லாம் சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். 'அக்ரிகல்கால் லேபர்' என்பதிலே ஒரு கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கிறோம். அந்த நிலையிலே இந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமைக்கு வருந்துகிறேன். மூன்றாவது திருத்தம் விளக்கமாக இல்லை. அதையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

நான்காவது திருத்தம், டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட்டுகளின் கீழ் கொண்டு வரவேண்டும், ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போகக் கூடாது என்பது. விவசாயத் தொழிலாளர்கள், நில உரிமையாளர்களுடைய சிக்கல்கள் தீருவதிலே காலதாமதம் ஏற்படக் கூடாது என்று ஒரே காரணத்தால்தான் பிரத்தியேகமான ஏற்பாடாக ரெவின்யூ கோர்ட் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உறுப்பினர் அவர்களே வலுக்கறையாக; எவ்வளவு கட்டுகள் அவரிடம் இருக்கும் என்பது அவர்களுக்கே தெரியும். 'ஜஸ்டிஸ் டிஸ்யென்ட் இஸ் ஜஸ்டிஸ் டினைட்'. காலதாமதம் இல்லாமல் இருந்திருக்குமானால் இந்த வாசகமே வந்திருக்காது. ஆகவே, இதனுடைய அவசரத் தன்மையை முன்னிட்டு, உணவு உற்பத்தியை அடிப்படையாக வைத்து இதிலே பிரச்சனைகள் எழுகின்றபோது உடனடியாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் ரெவின்யூ கோர்ட்டுகளிலே இவை தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று கூறி அமருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய திருத்தம் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படுகிறது. பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

"In clause 2 of the Bill, wherever reference to the word 'Madras' occurs in the citation of any Act (including the citation by number of any Act), substitute the word "Tamil Nadu".

திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

THIRU K. RAMAMOORTHY : As far as my amendment to sub-clause (7) is concerned, if the Revenue Minister can give an undertaking that the revenue courts will dispose of cases within a specified time, I will not press my amendment.

[1969 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதைச் செய்யலாம். இதற்கு வரிகூறுதி அளிக்க வேண்டுமென்பதில்லை. அவசரமாகச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் தனியான கோர்ட்டுகள் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன.

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, in view of the sentiments expressed by the Hon. Minister, I do not press my amendment.

திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 2 திருத்தப்பட்டபடி, பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 3 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவு 4.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இரண்டாவது பிரிவுக்கு இந்தப் பிரிவிற்கு கொடுக்கப் பட்டது போன்ற திருத்தம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்திற்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

பிரிவு 4 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவு 5.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள சேள்வி :

“ பிரிவு 5 மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. என். சங்கரய்யா : சபாநாயகர் அவர்களே, பிரிவு 5-க்கு நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“ Delete the words ‘Fair Wages’ and substitute the words the wages fixed in this Bill and add the following at the end :

‘ Wherever wages higher than those fixed in this Bill are in practice, those higher wages will continue in such places ’.

திரு. கோ. பாரதி மோகன் : இதை நான் வழிமொழிகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : இந்தப் பிரிவிலே இவ்வளவு ‘ஃபேர் வேஜஸ்’ என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத் தொழிலாளர் களைப் பொருத்தவரை இதைக் குறைந்த பட்ச சம்பளமாகக் கருது கிறேன். கணபதியா பிள்ளை ரிப்போர்ட்டிலே நிர்ணயிக்கப்பட்டி-

1969 செப்டம்பர் 13] [திரு. என். சங்கரய்யா]

ருக்கும் சம்பள விகிதங்கள் நியாயத்திற்கும் குறைவானவையாகவே இருக்கின்றன என்று அவர்களே எழுதியிருக்கிறார்கள். குறைந்த பட்ச சம்பளமா, நியாயமான சம்பளமா என்ற சர்ச்சையில் இறங்காமல் நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தின்படி 'ஃபேர் வேஜஸ்' என்று போட்டு விட்டால் சர்ச்சை எழாது. குறைந்த பட்ச நியாயமான கூலி என்றால் இரண்டு பேருக்கும் திருப்தி அளிக்கும்.

ஆகவே, "பேர் வேஜஸ்" என்பதை எடுத்துவிட்டு "இந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சம்பள விகிதம்" என்று போடும்படி கேட்கிறோம். அடுத்தபடியாக, இந்தச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை விட அதிகமாக எங்கேயாவது சம்பளம் இருந்தால் அந்தச் சம்பள விகிதம் இங்கும் நீடிக்கும் என்றிருக்கவேண்டும். சாதாரணமாக தொழில் நிறுவனங்களில் உள்ள தொழில் அதிபர்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே ஏற்படும் ஒப்பந்தங்களில் இப்படிப்பட்ட ஷரத்து சேர்க்கப்படுவது இயற்கையே. அந்த ஒப்பந்தத்திற்கு மேற்கொண்டு அதிகப்படியான வசதிகள் இருந்தால் அந்த அதிகப்படியான வசதிகள் இதனால் பாதிக்கப்பட மாட்டா என்ற ஷரத்து இருக்கும். சில இடங்களில் சம்பளம்போக சில வசதிகள் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அவை இடைப்பதில் பாதகம் ஏற்படக்கூடாது. ஆகவேதான் இத்திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, 'ஃபேர் வேஜஸ்' என்பது என்றைக்குமே பேர் என்பதல்ல. வார்த்தையில் ஏதோ அபாயகரமான நிலை இருப்பதாக மாண்புமிகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்களோ அல்லது மற்றக் கட்சி உறுப்பினர்களோ நினைக்க வேண்டாம். யூனியனார்மாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்படிக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நாம் வார்த்தைகளுக்குள் புகவேண்டியதில்லை. ரிப்போர்ட்டில் மூன்று வருடங்களுக்கு ஒரு முறை ஒரு கமிட்டி அமைத்து வேஜஸ் பற்றி 'ரெவ்யூ' செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாக் காலங்களுக்கும் இந்த ஃபேர் வேஜஸ் ஒன்றாக இருக்கும் என்பதில்லை. இந்த வார்த்தையில் அவ்வளவு அழுத்தம் இல்லை. ஆகவே, இதை வறுப்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : விவசாயத் தொழிலாளர்களின் நலன்களையொட்டி இது சட்டமாக்கப்படுவதன் காரணமாக தெளிவாக இருக்கவேண்டும் என்பதால் இத்திருத்தத்தை நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையினுடைய முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிராகரிக்கப்பட்டது.

பிரிவு 5 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

[1969 செப்டம்பர் 13]

பிரிவு 6.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“பிரிவு 6 மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU N. SANKARAIAH : Sir, I move—

(i) In sub-clause (1) after the words ‘ Conciliation Officer ’ add the words ‘ fee of cost and without the payment of any fees ’.

(ii) In sub-clause (2), after the words ‘ the landowner ’ add the words ‘ either at the village or at a village nearest to the place of the applicant ’.

(iii) Add at the end of sub-clause (2) the following :

‘ The applicants can authorise agents to appear for them and to present their case before the Conciliation Officer ’.

திருத்தங்கள் வழிமொழியப்பட்டன.

திரு. என். சங்கரய்யா : இத்திருத்தத்தின் மூலம் மிக முக்கியமான ஒரு விஷயத்தை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கண்ஸிலியேஷன் ஆபீசருக்குக் கொடுக்கப்படும் மனுக்களுக்கு

free of cost and without the payment of any fees என்றிருக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சம்பளம் கிடைக்காமல் போனதற்காக கண்ஸிலியேஷன் ஆபீசருக்குக் கொடுக்கும் மனுக்களுக்கு எந்தவிதமான கட்டணமும் இருக்கக்கூடாது என்று அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதர காரியங்களுக்காகக் கொடுக்கப்படுகிற மனுக்களுக்கு ஒரு ரூபாய் கட்டணம் இருக்கலாம், ஆனால் சம்பளம் கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக புகார் செய்யவேண்டுமானால் அதற்குக் கட்டணம் வசூலிக்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களின் நன்மைக்காக நாம் இந்தச் சட்டத்தைச் செய்கிறோம். ஒரு சில ரூபாய் பார்க்கக்கூட கண்ஸிலியேஷன் ஆபீசரிடம் மனுச் செய்யும்போது ஒரு ரூபாய் கட்டணம் கட்ட வேண்டுமென்றால் இந்தச் சட்டத்தின் பலனே கிடைக்காமல் போய்விடும். இதனால் அரசாங்கத்திற்கும் அதிக நிதி கிடைக்கப் போவதும் இல்லை. ஆகவே எந்த விதமான கட்டணமும் இருக்கக்கூடாது. இப்படி சம்பள பார்க்கக்கூட மனு செய்யும்போது என்று சொல்வது நியாயமான கோரிக்கையாகும்.

அடுத்து, கண்ஸிலியேஷன் ஆபீசர் தாசில்தார் அந்தஸ்தில் உள்ள ஒரு அதிகாரி, விவசாயத் தொழிலாளர் ஒருவர் ஒரு மனு கொடுத்தால் அந்தத் தொழிலாளரின் கிராமத்திற்கோ அல்லது அதற்கு அருகாமையில் உள்ள கிராமத்திற்கோ சென்று விசாரிப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்தால்தான் விவசாயத் தொழிலாளர்

1969 செப்டம்பர் 13] [திரு. என். சங்கரய்யா]

களுக்கு மனுக்கள் கொடுப்பதில் உற்சாகம் இருக்கும். அப்படியில்லாது அந்த அதிகாரியின் அலுவலகத்திற்குத்தான் செல்ல வேண்டுமென்றால் அவ்விடம் மிகத் தொலைவில் இருந்தால் சம்பளம் கிடைக்காமல் இருந்தாலும்கூட, அங்கு சென்று வர கஷ்டமாயிருக்கிறது என்று இருந்து விடுவார்கள். அதனால் அவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படும். ஆகவே மனு செய்தவருடைய கிராமத்திற்கோ அல்லது அதற்கு வருகாமையில் உள்ள கிராமத்திற்கோ, சென்று விசாரணை செய்யவேண்டுமென்பது எங்கள் திருத்தம். அதை ஏற்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : முதல் திருத்தத்தைப் பொறுத்து—

Under rule 7 of the Tamil Nadu Agricultural Labourer Fair Wages Rules, 1969, no court-fee is payable on applications to the Conciliation Officers under sub-clause (1) of clause of the Bill. என்று இருக்கிறது. In view of this, the amendment is not necessary.

கட்டணம் கொடுக்கவேண்டியதில்லை என்று விதிமுறைகளில் தெளிவாக இருப்பதால், ஸ்டாம்பு கட்டணம் என்றில்லாததால், இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியமில்லை. அவரது நோக்கத்தை அது பூர்த்தி செய்கிறது. ஆகவே அதை வற்புறுத்தவேண்டியதில்லை.

அடுத்த திருத்தம், கன்ஸிலியேஷன் ஆபீசர் ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் சென்று விசாரணை செய்யவேண்டுமென்பது. அது நடைமுறையில் சாத்தியமாக இராது. ஆகவே அதையும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

மூன்றாவது திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் விதிமுறைகளில் போடப்பட்டிருக்கிறது.

As regards the suggestion for authorising the agents to appear on behalf of applicants, necessary provision has already been made in Rule 8 of the Tamil Nadu Agricultural Labourer Fair Wages Rules, 1969. So the amendment is not necessary.

திரு. என். சங்கரய்யா : கட்டணம் சம்பந்தமாகவும், ஏஜென்ட்கள் அனுமதிக்கப்படுவது சம்பந்தமாகவும் விதிமுறைகளில் ஏற்பாடு செய்வதாக உறுதி கூறுவதினால் அவற்றை வற்புறுத்தவில்லை. கிராமங்களுக்குச் சென்று விசாரிப்பதற்கு, விதிமுறைகள் வகுக்கும் போது சாத்தியமான அளவிற்கு விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கொடுக்கக்கூடிய மனுக்களை விசாரிக்க அவர்கள் இருக்கும் இடத்திற்கோ அல்லது அருகாமையில் உள்ள இடத்திற்கோ சென்று விசாரிக்க நிர்வாக ரீதியான கட்டளைகளை இடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் அதையும் நான் வற்புறுத்தவில்லை.

திரு. என். சங்கரய்யா அவர்கள் திருத்தங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

பிரிவு 6 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

[1969 செப்டம்பர் 13]

பிரிவு 7.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“பிரிவு 7 மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்”.

திரு. என். சங்கரய்யா : என் பெயரில் உள்ள திருத்தத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

(i) Add the following at the end of sub-clause (2) (i) (b) :—

‘If any landowner wilfully removes or causes to be removed the harvested paddy or any portion thereof from the thrashing floor in contravention of the provisions of this clause, the Conciliation Officer can impose and collect a fine not exceeding half of the amount payable by the landowner to the labourer and pay the same also to the labourer concerned’.

(ii) Add the following at the end of sub-clause (2) (ii) :—

‘If any landowner wilfully violates the provisions of this sub-clause, the Conciliation Officer can impose a fine not exceeding one half of the amount of wages payable by the landowner to the labourer and pay the same also to the concerned labourer or labourers’.

திரு. கோ பாரதிமோகன் : இத் திருத்தத்தை நான் வழி மொழிகிறேன்.

THIRU A. K. SUBBIAH : Sir, I move—

Add the following sub-clauses at the end :

‘(4) Notwithstanding anything contained in this Act, wherever the wages now prevailing either for harvest or for any other work are greater than what has been fixed under this Act, such wages shall continue to prevail.

(5) The Conciliation Officer or the person authorised, notwithstanding anything contained in sub-sections (1) to (3) of this Act, shall recover in kind or in cash as per Section 7 (4) of the Act.’

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இத் திருத்தத்தை நான் வழி மொழிகிறேன்.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I move the following amendment standing in my name—

“Add the following proviso at the end of sub-clause (3) :

“Provided that the Conciliation Officer or the person authorised should exercise the power to enter upon any land or into any building only after obtaining the permission of the Judicial Magistrate”.

1969 செப்டம்பர் 13]

THIRU S. SIVASUBRAMANIAN :—I second the amendment.

திரு. என். சங்கரய்யா : அறுவடை காலத்தில் நிலச்சொந்தக் காரர்கள் அல்லது நில உடைமையாளர்கள் வேண்டுமென்றே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பகுதியைக் கொடுக்காமல் இந்தச் சட்ட விதிக்கு முரணாக, களத்து மேட்டிலிருந்து அகற்றிச் சென்றால், அது வேண்டுமென்று தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி கிடைக்காமல் செய்வதாக, தாமதப்படுத்தி இழுத்தடிக்கவேண்டும் என்பதற்காக, அப்படிச் செய்து அதன் மூலம் அவர்களைப் பணிய வைக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காக வேண்டுமென்றே செய்யப்படுவதாகும்.

ஆகவே, இந்தக் கூலி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, கொடுக்காவிட்டால், அதில் எந்தவிதமான நிர்ப்பந்தமும் இல்லை என்று அவர்களுக்குத் தெரிந்தால், இதை நிறைவேற்ற அவர்கள் முன் வரமாட்டார்கள். ஆகவே, இந்தப் பிரிவிலே வேண்டுமென்று, அறுவடைக் காலத்தில், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுக்காமல் களத்துமேட்டிலிருந்து அகற்றப்பட்டால், கன்விலியேஷன் ஆபீசரே தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதில் ஒரு பாதி அளவுக்குத் தொகை அபராதம் விதிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பில்லில் இந்தப் பிரிவுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட திருத்தம். அறுவடை அல்லது சாகுபடி காலத்திலே கூலி கொடுக்க முடியாது என்று வேண்டுமென்றே அவர்கள் மறுத்தால் அவ்வாறு மறுத்தவர்களிடத்தில் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதில் பாதித் தொகையை இந்த கன்விலியேஷன் ஆபீசர் அபராதம் விதித்துக் கொடுத்தால்தான் இந்தச் சட்டம் கண்டிப்பாக இருக்கும். அதனால் முதலிலேயே கொடுத்து விடலாம் என்ற நிலை ஏற்படும். இந்தத் திருத்தம் உறவைச் சமூகப்படுத்தி, யாரும் தவறு செய்யாமல் இருக்க உதவி செய்யும். எனவே, இந்தத் திருத்தத்தை அரசு ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : ஐயா, என்னுடைய திருத்தம், உப பிரிவு 3-க்குக் கீழே, உப பிரிவு 4, உப பிரிவு 5 என்ற இரண்டு பகுதிகளையும் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறது. அதற்குக் காரணம், இதற்கு முன்னால், இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னால், சட்டத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் நியாயமான ஊதியத்தை விட, அதிகமாகப் பெருமளவு இடங்களில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பெற்று வருகிறார்கள். அம்மாதிரி இடங்களில் இந்தச் சட்டம் தான் செல்லும் என்ற முறையில் இருக்கக்கூடாது. அம்மாதிரி அதிகமாக, சட்டத்தைவிட அதிகமாக, நடைமுறையில் இருந்து வரும் இந்தக் கூலி விகிதம் தொடர்ந்து அங்கே இருக்க வேண்டுமென்பது ஒருபகுதி.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1969 செப்டம்பர் 13]

அடுத்தபடியாக, சமரச ஆபீசர் அந்த வழக்கை நடத்தி விசாரணை செய்யும் நேரத்தில், முன்னால் அமலில் இருக்கும் அதிகப் படியான ஊதியத்தைப் பெற்றுவரும் பிரதேசத்தைக் கணக்கில் எடுத்து, சமரச அதிகாரி இந்த வழக்கைப் பார்க்க வேண்டுமென்பதுபற்றி நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். 1, 2 உப பிரிவுகளுக்கிடையிலே 3 உப பிரிவுக்கு இடையிலே 4-ஐயும், 5-ஐயும் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். அப்படிச் சேர்ப்பதினால், பெரும்பகுதி விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்திலே குறிப்பிட்டதைவிட அதிகமாக ஊதியம் பெறும் பிராந்தியங்களிலே பலன் ஏற்படும் என்பதற்காக இந்தத் திருத்தத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது 7-வது பிரிவின் 3-வது உப பிரிவுக்கு நான் கொடுத்திருக்கும் என்னுடைய திருத்தம் மிகமிகத் தேவையானதும், விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புத் தர வேண்டிய இன்றியமையாததுமாகிய திருத்தமாகும்.

விவசாயப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையிலே, இன்று நாம் ஒரு பிரமையில் இருக்கிறோம். விவசாயக் கூலிகள் என்றால் மிக, மிக ஏழைகள், வாழ வகையற்றவர்கள் என்றும், விவசாயிகள் என்றால் எல்லோருமே நிலம் படைத்த பெரிய மிராச்தார்கள், 100 ஏக்கர், 200 ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பவர்கள் என்றும் எண்ண முடையவர்களாக இருக்கிறோம். இந்த இரண்டிலேயும் இடம் பெறாமல், இடையிலே ஒரு பெரும் பிரிவு, மிகக்குறைவான நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு, மானத்திற்காக, வாய்க்கும் வயிற்றுக்கும் இடையே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் ஒரு பிரிவு இருப்பதை மறந்து விடுகிறோம்.

இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையிலும், கூலிப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையிலும், நான் நம்முடைய மான்யுமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் சொல்லிய கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். கூலி கொடுக்காமல் வேண்டுமென்றே நெல்லை விவசாயி எடுத்துச் சென்று விட்டால், அபராதம் விதிக்கலாம்; அபராதம் விதிப்பதற்கு வகை செய்வது சரியென்று ஒப்புக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே நேரத்திலே, இந்தச் சட்டத்திலே இன்று இடம் பெற்றிருக்கிற, இந்த கூலி கொடுக்காமல், அந்த நெல்லை எடுத்துச் சென்று விட்டால், அந்த நெல் நிலத்திலே யிருந்தாலும், வீட்டிலேயிருந்தாலும், வேறு கட்டடத்திலேயிருந்தாலும் அந்த அதிகாரி சென்று கைப்பற்றலாம் என்று வழிவகை செய்யும் அளவிலே இடம் பெற்றிருக்கிறது.

ஒன்றை மட்டும் நான் சொல்லிக் கொண்டு முடிக்கிறேன். நாம் எந்த அளவுக்கு, எத்தனை தீவிரமாக சட்டம் போட்டாலும், நமக் கெல்லாம் மிகவும் நன்றாகத் தெரியும். பெரும் பணக்காரர்களை, வசதி படைத்தவர்களை அல்லது மற்றவர்களுடைய ஆதரவு

1969 செப்டம்பர் 13] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

கிடைத்தவர்களைச் சட்டம் ஒழுங்காக நெருங்குவது இல்லை. பெரும்பாலும் அந்தச் சட்டம் சாதாரணமானவர்கள், கோர்ட்டிற்குச் செல்ல முடியாதவர்கள், ஏழைகள் தங்களுடைய குறைகளை வெளியே சொல்ல முடியாதவர்கள், இப்படிப்பட்டவர்களை அணுகுகிறது. கொஞ்சமாக 2 ஏக்கரா, 3 ஏக்கரா, 4 ஏக்கரா, 5 ஏக்கரா என்று நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் இந்த நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே கூலியைக் கொடுக்காமல் சென்று விடுகிறார்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டால் அப்படிச் சென்றரா, இல்லையா என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டியவர் கன்ஸிலியேஷன் ஆபீசர். ஆனால் அந்த ஆபீசர் அந்த முடிவு செய்வதற்கு முன்னாலே, முடிவு செய்யும் வரையிலும் அந்த நெல்லை உடனடியாகக் கைப்பற்ற அவரே நேரில் சென்று நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற அதிகாரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், வேட்டைக்காரன்புதாரில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியை மனத்திலே கொண்டு, எவ்வளவு பெரிய விபரீதங்களுக்குப் பின்னாலே இடம் கொடுத்துவிடும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். என்னுடைய வேண்டுகோள் எல்லாம், இந்தப் பிரிவை நிறைவேற்றும் நேரத்திலே, சாதாரணமாக சூதாடிக் கொண்டிருந்தால், திருட்டுச் சொத்தை மறைத்து வைத்துக்கொண்டிருந்தால், அப்படிப்பட்ட வீட்டில் போலீசார் திடீரென உள்ளே சென்று எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாது. அந்த அளவுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அப்படிச் சட்டத்திற்குப் புறம்பாகக் காரியம் செய்பவர்கள் வீட்டுக்குள்ளே கூட, நுழையக்கூடாது என்ற அளவிலே பாதுகாப்பு இருக்கிறது, வழி வகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது சட்டத்திலே. ஆனால் இந்த விவசாயிகளுக்கு அப்படி ஒரு பாதுகாப்பு இல்லை இந்தச் சட்டத்திலே. இப்படிப்பட்ட ஒரு பாதுகாப்பு இருந்தால்தான், சிறிய விவசாயிகள் பாதுகாப்பான நிலையிலிருந்து பயிர் செய்ய முடியும், உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். ஆகவே, அந்த அளவிலே என்னுடைய திருத்தம் இந்த அதிகாரி ஒரு விவசாயின் வீட்டிலோ அல்லது கட்டடத்திலோ அல்லது நிலத்திலோ நேரடியாக நுழைந்து நெல்லைக் கைப்பற்றுவதற்கு முன்னாலே அங்கிருக்கும் மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம், அந்தப் பகுதி எந்த மாஜிஸ்ட்ரேட்டிற்கு உட்பட்டதோ, அவரிடம் அனுமதி பெற்று இதைச் செய்யலாம் எனத் திருத்தம் இருக்கிறது. அமைச்சரவர்கள் அது தேவையில்லை, என்னுடைய அதிகாரிகளே அந்த அதிகாரத்தை வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நினைத்தால், சப்-கலெக்டருக்கோ அல்லது ஆர்.டி.ஓ.-வுக்கோ அந்த அளவிலே இருக்கின்ற ஒரு மேல் அதிகாரியைக் கலந்து கொண்டு செய்யும் நிலையில் இந்தப் பிரச்சினை நல்ல முறையில் தீர்க்கப்படும், விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கும் என்று கூறி என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்தங்கள் ஏன் வரவேண்டுமென்பதற்கு இரண்டு பேரும் இரண்டு கோணங்களிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். நண்பர் திரு.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 செப்டம்பர் 13]

இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய திருத்தம் எல்லா இடத்திலும் ரொம்ப அபாயகரம் நிகழ்ந்திருப்பது போலவும், எல்லா அதிகாரிகளுமே துஷ்பிரயோகம் செய்கிறார்கள் என்பதுபோலவும் தெரிவித்தார்கள். வேட்டைக்காரன்புதூர் நிகழ்ச்சி என்று சொன்னார்கள். வேட்டைக்காரன்புதூரைப்பற்றி முழுமையாகப் படித்துப் பார்க்கவில்லை என்று கருதுகிறேன். அப்படி நடக்கவில்லை என்றுதான் விவரமான அறிக்கையில் விளக்கமாக இருக்கிறது. எப்படியிருந்தாலும், கன்ஸிலியேஷன் ஆபீசரும், அவரும் ஒரு அதிகாரிதான், நீதிபதி மாதிரி அதிகாரிதான், இந்தக் காரியத்திற்கு நியமிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள்தான். அவர்கள் மேலும் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். அதாவது, இந்த அதிகாரி தப்பாக நடந்து கொள்வார், எனவே, இன்னொரு நீதிபதியாக இருப்பவர் கையெழுத்துப் போட்டால்தான் ரொம்ப நியாயம் வந்துவிடும் என்று சொல்ல முடியாது. மனித நாயகத்திலும் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். இவர்கள் அப்படி வேண்டுமென்று எங்கும் போய்விடுவதற்காக இந்த விதிமுறைகள் ஏற்பட்டவை அல்ல. எங்கெங்கு தப்பாக நடக்கிறதோ, அங்குதான் இந்தக் காரியங்கள் நடைபெறாமல் பார்த்துக்கொள்ள தாசில்தார், அவரும் நீதிபதிதான். அதிலே இருக்கிறார்கள். கன்ஸிலியேஷன் ஆபீசர் நீதிபதிதான். தாசில்தார் மரியாதை உள்ள அதிகாரிதான். எந்தவிதமான சந்தேகமும் கொள்ளத் தேவையில்லை. அப்படியிருந்தாலும், அதற்கு மேலே டிஸ்டிரிக்ட் கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் இருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் வாய்ப்புகள் இருக்கிற காரணத்தினால், அதை நாம் ஒத்துக்கொள்ளத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, இங்கிருக்கும் திரு. சங்கரய்யா அவர்களும் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உள்ளே எடுத்துக்கொண்டு போகக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். எடுத்துக் கொண்டு போகின்றவர்கள் மீது அபராதம் விதிக்க வேண்டுமென்று திருத்தம் கூறுகிறது. இன்னும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்களும் 3-வது பிரிவுக்குக் கீழே 4, 5 என்று போடவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இங்கிருப்பதிலேயே அதிகாரம் இருப்பதாக என்னுடைய கருத்து.

'The Conciliation Officer, or the person authorised shall have all such powers as are necessary to effect the payment of the fair wages to the agricultural labourer including the power to enter upon any land on which or into any building in which the harvested paddy is kept

என்றும் இருக்கிறது. அவர்கள் கொடுக்காவிட்டால், அதை வசூல் செய்வதற்கான, வேறு ரெவின்யூ, இன்ஸ்பெக்டர் மூலமாக, அதிகாரிகள் மூலமாக, அதிகாரங்கள் இங்கு விளக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்ட காரணத்தினால், அதையும் மிகைப்படுத்த வேண்டியதில்லை. அதற்காக அபராதம் போட வேண்டுமென்று ஒரு மசோதாவில் சேர்ப்பது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது. அதை வசூலிப்பதற்கான

1969 செப்டம்பர் 13] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

வாய்ப்புகள், வசதிகள், அதிகாரங்கள், கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாலே இந்த திருத்தங்களை வற்புறுத்தத் தேவையில்லையென்று பணிவன் புடன் வேண்டுகொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : இந்த திருத்தத்தினுடைய நோக்கமே யாரும் இதை மறுக்காமல், விவசாயத் தொழிலாளிக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கூலியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதுதான். இப் பொழுது இருப்பதிலேயே போதுமான வலு இதற்கு இருக்கிறது, கன்சிலியேஷன் ஆபீஸர்கள் மூலமாக இது உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்றைக்கு விதிமுறைகள் தயாரிக்கும் நேரத்திலே, இந்தக் கூலியை யாரும் மீறாமல் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்யப்படுவதன் மூலம் இந்த திருத்தத்தினுடைய நோக்கம் நிறைவேறும் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்த திருத்தத்தினை நான் வற்புறுத்தவில்லை.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : ஐயா, என்னுடைய திருத்தம் இந்த சட்டம் வருவதற்கு முன்னாலேயே, குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், மன்றார்குடி, திருத்துறைப் பூண்டி தாலுகாக்களிலே சட்டத்திலே குறிப்பிட்ட ஊதியத்தை விட அதிகமாக இன்றையதினம் வாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்றையதினம் அவர்கள் சட்டப் பிரகாரம் வாங்கினால், குறைந்து போய்விடும் என்று கூறுகிறேன். அந்தப் பிரதேசத்திலே இருக்க கூடியவர்கள் பெரிய அளவுக்கு இதை நம்புவார்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, சட்டத்திலே, 4 உப பிரிவிலே நான் சொல்லிய மாதிரி போடுவதாலே தற்சமயம் வாங்கும் அதிக அளவு ஊதியம் பாதிக்கப்படாது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் மிக அழகாக கன்சிலியேஷன் ஆபீசர்களுடைய நாணயத்தை நம்பவேண்டுமென்ற விளக்கத்தைத் தந்தார்கள். போலீஸ் அதிகாரியை நம்ப மாட்டோம் என்று சொல்கிறோம். மாஜிஸ்ட்ரேட் உத்தரவைப் பெற்றுத்தான் அவர்கள் வேலையைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அதேமாதிரி இங்கே இல்லையென்ற ஒரே ஒரு குறைதான். இருந்தாலும்

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : போலீஸ்காரர் என்பவர் நிர்வாக அதிகாரி. மாஜிஸ்ட்ரேட் என்பவர் நீதி ஸ்தலத்தில் இருக்கிற அதிகாரி. இங்கே இருப்பவர் தாசில்தார் என்று குழப்பிக் கொள்ளக்கூடாது. சமரச் அதிகாரி, கன்சிலியேஷன் அதிகாரி தானே தவிர, அவருடைய அந்தஸ்து தாசில்தார் அந்தஸ்து. அவரும் நீதிபதிதான். அந்த நீதிபதி உடையை அவருக்கும் மாட்டிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மனித நாணயம் என்பது எல்லோருக்கும் பொதுவானது. போலீஸ்காரர்கள் என்றால் நீதி நிர்வாகத்தில் இருக்கக் கூடாது, சனியாக இருக்க வேண்டும் என்பது அரசியல் சட்டத்திலே இருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தாலே தான் அங்கு அப்படி இருக்கிறது.

[1969 செப்டம்பர் 13]

THIRU K. RAMAMOORHY: Sir, I do not press my amendment.

திரு. என். சங்கரய்யா அவர்கள் திருத்தமும் திரு. க. இராம மூர்த்தி அவர்கள் திருத்தமும் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது.

பிரிவு 7 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவு 8.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

பிரிவு 8 மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.

திரு. என். சங்கரய்யா : பிரிவு 8-க்கு என் பெயரிலுள்ள திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

Add the following at the end of sub-clause (1) :—

'The Revenue Court will sit at the Tahsildar's headquarters nearest to the village of the applicant. The applicant can authorise agents to appear on his behalf. The application to the Revenue Court can be made without any fee.'

திரு. கோ. பாரதிமோகன் : நான் இத் திருத்தத்தை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : இந்தத் திருத்தம் ஏற்கனவே அரசாங்கத்தின் சார்பில் கூறப்பட்டதைத்தான் கூறுகிறது. ரெவினியூ கோர்ட்டுக்குச் செல்பவர்கள் ஏஜெண்டுகளை அமர்த்திக் கொள்ளலாம் என்று, அதாவது வக்கீல்களை அமர்த்திக் கொள்ளலாம் என்று திருத்தம் கூறுகிறது. இந்தக் கோர்ட்டுக்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரிகள் ஆர். டி. ஓ. ஆபீஸிலே உள்ள அதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, மக்களுக்கு நெருக்கமாக அவர்களைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால், தாசில்தார் தலைமைக் காரியாலயங்களிலேயே மேல் விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு ஓரளவு சௌகரியமாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் ஆர்.டி.ஓ. தலைமையலுவலகத்துக்குச் சென்று மேல்முறையீடு செய்யவேண்டி இருக்கும். இந்த ரெவினியூ கோர்ட்டுகள் எவ்வாறு செயல்பட வேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில் கூடுமான அளவு விவசாயிகளுக்கு மேல் முறையீடுகளை அவர்களுக்குப் பக்கத்திலே உள்ள இடங்களில், ஏற்பாடு செய்தாலும் கூட இன்றைக்கு நியாயமாக இருக்கும். ஆகவே, இதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1969 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் முதலிலேயே சொன்னேன், இந்த மாதிரி வேறு பிரதிநிதிகளை, 'ஆதரைஸ்டு ஏஜண்டுகளை' நியமிப்பதற்கு 8-வது விதி முறைப்படி வகை செய்கிறது என்று நான் சொன்னேன்.

'The applicant can authorise agents to appear on his behalf.' என்பது திருத்தம்.

இதிலே இடைஞ்சல் இல்லை. 8-வது ரூல்படி அந்த வாய்ப்பு இருக்கிறது. அடுத்த திருத்தம்.

'The application to the Revenue Court can be made without any fee.' என்பது.

கோர்ட் ஃபீ என்பதைப்பற்றி வக்கீல்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே, இந்தத் திருத்தம் தேவையில்லை. 'மெட்ராஸ் கோர்ட் ஃபீஸ் அண்ட் வாலயுவேஷன் ஆஃப் ஸுட்ஸ் ஆக்ட்டிலே இது இருக்கிறது. அதுவும் ரூ. 1 தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. நாமினல் ஆகத்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளும் அதைப் பெரிதுபடுத்த மாட்டார்கள். அது மரியாதையாகவும் இருக்கும் என்பது ஒரு காரணம். அது பெரிய பளு அல்ல என்ற வகையிலே இருக்கலாம். நாமும் பங்கு பெறுகிறோம் என்று அவர்களுக்குத் தோன்றும். வழக்கு மன்றங்கள், அவைகளினுடைய மரபுகள் இவைகளுக்காகத்தான் இது இருக்கிறது. இதனால் அரசாங்கத்திற்கும் நிரம்ப இலாபம் வரப்போவதில்லை. அவர்களுக்கும் ஒன்றும் பாரம் இல்லை. விவசாயப் பெருமக்கள் பெருமையாகத்தான் இதைக் கருதுவார்கள். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தையும் வற்புறுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறார்களா?

திரு. என். சங்கரய்யா : ரெவின்யூ கோர்ட்டுகளுக்குக் கட்டணம் கட்ட வேண்டுமென்ற ஒரு திருத்தத்தை மட்டும் நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு பகுதியை மட்டும் வற்புறுத்த முடியாது.

திரு. என். சங்கரய்யா : வேறு சில சிக்கல்கள் இருப்பதாலே இதை வற்புறுத்துகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிராகரிக்கப்பட்டது.

பிரிவு 8 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

[1969 செப்டம்பர் 13]

பிரிவு 9.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“ பிரிவு 9 மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : என் பெயரில் கொடுத்துள்ள திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

For clause 9, substitute the following, namely :—

“ 9. Revision by High Court. The Revenue Court shall be deemed to be a Court subordinate to the High Court for the purposes of section 115 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) and its orders shall be liable to revision by the High Court under the provisions of that Section .”

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இத்திருத்தத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : ஐயா, என்னுடைய திருத்தம் இந்த மாவட்டக் கோர்ட்டுகள் தேவையில்லையென்று சொல்லியிருக்கிறது. இது ஹைகோர்ட்டாகத்தான் இருக்கவேண்டும். இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இதற்கு முன்னாலே இருக்கக்கூடிய சட்டங்களிலே கூட, பண்ணையாள் பாதுகாப்பு சட்டத்திலே கூட, ரெவின்யூ கோர்ட்டு தீர்ப்பு முடிந்த பிறகு, ஹைகோர்ட்டுக்குத் தான் வருகிறது. ஹைகோர்ட்டிலே சட்டங்கள்பற்றி ஆராயக் கூடிய ஒரு நிலைமைதான் இருக்கிறது. மாவட்ட கோர்ட்டு என்று சொன்னால் தீர்ப்பளித்த பிறகு மாவட்ட கோர்ட்டு 2, 3 மாதங்களில் பைசல் செய்கிறது என்று சொன்னால் விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குச் சாதகம் கிடைக்காத நிலைமை ஏற்படும் என்கிற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. ஆகவேதான் ரிவிஷன் கோர்ட்டு ஹைக் கோர்ட்டாக இருப்பது நல்லது என்ற திருத்தத்தினைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : சபாநாயகர் அவர்களே, திரு. சுப்பையா அவர்கள் திருத்தத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது, சாதாரணமாக லேபர் சட்டங்களிலே முதல் அப்பீல் முடிந்தவுடனே இரண்டாவது அப்பீலுக்கு வகை செய்யப்படவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு ரெவின்யூ கோர்ட்டு, மேல் முறையீடைக் கவனிக்கலாம் என்பது அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது. ஆகவே 9-வது பிரிவை எடுத்துவிடலாம். விவசாயிகளுக்குக் கூலித் தகராறு வந்தால், அதற்கு ஒரு கன்சிலியேஷன் ஆபீசர், அதற்குப் பிறகு ரெவின்யூ கோர்ட்டு என்று வைத்திருக்கும்போது சினில் லிட்டிகேஷன் அப்பீலுக்கு டிஸ்டிரிக்ட் கோர்ட்டு வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏற்கனவே, தொழில் தகராறு சட்டங்

1969 செப்டம்பர் 13] [திரு. என். சங்கரய்யா]

களிலே நான் கூறியவாறு இருக்கிறது. நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்தேன். அது நெகடிவ்வாக இருப்பதால் சர்க்குலேட் செய்ய வில்லை. இந்த 9-வது பிரிவையே எதிர்த்துப் பேச வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே டிஸ்டிரிக்ட் கோர்ட் தேவையில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்கள் கொடுத்த திருத்தம் உயர்நீதி மன்றத் திற்குப் போகவேண்டுமென்பது. அது தொழிலாளர்களுக்குக் கெடுதல் என்று எவ்வளவு தூரம் நாம் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களோடு வாதாடிக்கொண்டிருந்தோம்? இந்தக் காரியங்களெல்லாம் தாமதம் இல்லாமல் சீக்கிரம் முடிபவேண்டும் என்பது தான் நோக்கம். ஹைகோர்ட்டுக்குப் போனால் வழக்கங்களுடைய நிலைமை என்ன, எவ்வளவு தாமதம் ஆகும் என்பது தெரியும். இந்தக் காரியங்களிலெல்லாம் அப்படித் தாமதம் ஆக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான், தொழிலாளர்களுக்கு உதவி பண்ணுவதற்காகத்தான், இம்மாதிரி வைத்திருக்கிறோமே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. யாருடைய நலனுக்காக இந்தத் திருத்தத்தை அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கே இது பாதகமாக இருக்கும். நிஸ்சுவான்தார்கள் வசதியாக நீதிமன்றத்தின் நெடிய படிக்கட்டுகளில் பல ஆண்டுகளுக்கு, ஏறி இறங்கிக்கொண்டிருப்பார்கள். இதை அனுபவத்தில் பார்த்திருக்கிறோம். புதுக்கோட்டையில் பார்த்திருக்கிறோம். மற்ற இடங்களிலும் பார்த்திருக்கிறோம். ஆகவே, டிஸ்டிரிக்ட் கோர்ட்டில் இருப்பதுதான் நல்லது. இதற்கு ஆட்சேபணை எழுப்பிய திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் டிஸ்டிரிக்ட் கோர்ட்டு என்பது இரண்டாவது அப்பீல் கோர்ட்டாக அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார். கன்சிலியேஷன் கோர்ட்டு ஒரு வழக்கு மன்றமாகி விடுகிறது. இரண்டாவதாக ரெவின்யூ கோர்ட்டு. அதில் ஏதாவது தவறு இருந்தால்தான் டிஸ்டிரிக்ட் கோர்ட்டு. அதிலும் கூட ஸ்டே கொடுக்கும் அதிகாரம் கூடாது என்றெல்லாம் வரம்பு கட்டியிருக்கிறோம்.

ஸ்டே ஆஃப் அபரேஷனுக்கு டிஸ்டிக்ட் கோர்ட்டுக்குப் போகக் கூடாது என்று போட்டிருக்கிறோம். ஆரம்பத்தில் சொன்னபடி விசுவாசம் முடிவு காண்பதற்காகத்தான் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு தனியான ஜஸ்டிஸ் என்று சொல்வதைக் காட்டிலும் சோஷல் ஜஸ்டிஸ், சமூக நீதி என்ற அடிப்படையில் நம்முடைய சட்டங்கள் அமைந்தால் தான் புதுமையான நிலைமையைப் பெறமுடியும். அந்த வகையில் எந்த நோக்கத்திற்காக திரு. சுப்பையா அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ, அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு இப்பொழுது இந்தப் பிரிவினாள்ள நிலைமையே வழியாக இருக்குமாதலால், ஹைகோர்ட்டு, அப்பீல் கோர்ட்டாக இருக்கலாம் என்ற

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1969 செப்டம்பர் 13]

திருத்தத்தை வற்புறுத்தத் தேவையில்லை என்று கூறி, இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : 9-வது பிரிவை எடுத்து விடவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்தேன். அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லிய பிறகு, அதை 'வித்திரா' செய்து கொள்கிறேன்.

திரு. சுப்பையா அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் அனுமதி யோடு திரும்பப்பெறப்பட்டது.

பிரிவு 9 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவுகள் 10 முதல் 13 வரை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 14

பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி--

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : "பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி--

"பிரிவு 14 மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்படவேண்டும்".

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, நான் 14-வது பிரிவுக்குக் கொடுத்திருக்கிற கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தைப் பிரேரே பிக்கிறேன்.

Delete sub-clause (2) (c) and re-number clause (d) and (e) as (c) and (d)."

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இந்தத் திருத்தத்தை நான் வழி மொழிகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : அப்பீல் செய்வதற்காகக் கட்டணம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு ரூ. 3 சம்பளம் வர வில்லை என்பதற்காக வழக்காடுகிற தொழிலாளிகள், அப்பீலுக்குப் போகும்பொழுது கட்டணம் செலுத்தவேண்டுமென்றால், அவர்கள் பெரிய அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே தான் அவர்கள் இனமாக அப்பீல் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை வழங்க வேண்டும், அந்தப் பகுதியை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொல்கிறேன். இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, what applies for applications will also apply for appeals. So the amendment is not necessary.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : நான் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

1969 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுப்பையா அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

பிரிவு 14 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவு 15 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

அட்டவணை 1.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி 1—

“அட்டவணை 1 மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்”.

திரு. என். சங்கரய்யா : அட்டவணை 1-க்கு எங்கள் பெயரால் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பின்வரும் திருத்தத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

In Schedule I, after item 6, add the following as item 7 :—

“7. All Taluks of West Thanjavur and Chidambaram Taluk of South Arcot District”.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : நான் இதை வழிமொழிகிறேன்.

THIRU K. RAMAMURTHI: Sir, I move the following amendment :—

“Delete Schedule I and re-number Schedule II as Schedule I”.

THIRU S. SIVASUBRAMANIAN: Sir, I second the amendment.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : என் பெயரிலுள்ள கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

‘In Schedule I, after item 6, add the following taluks :—

“7. Kumbakonam. 8. Papanasam. 9. Thanjavur. 10. Puthukkottai. 11. Orathanadu. 12. Aranthangi”.

திரு. சோ. அழகிரிசாமி : நான் இத் திருத்தத்தை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : இது ஒரு முக்கியமான திருத்தம். கணபதியா பிள்ளை கமிஷன் அறிக்கை தருகிற நேரத்தில், அந்தக் கமிஷன் கிழக்குத் தஞ்சாவூர் பிரச்சினையைப் பற்றி ஆராய்வதற்கு

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1969 செப்டம்பர் 13]

என்று ஏற்படுத்தப்பட்டாலும், பொதுவாக தஞ்சாவூர் மாவட்டம் முழுவதும் இன்று ஏறத்தாழ இதே போன்று நிலைமைகள் இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால், அதில் ஒரு பகுதியாகிய மேற்குத் தஞ்சாவூருக்கும், அதைப் போல தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சிதம்பரம் தாலுகாவிற்கும் இந்தச் சட்ட அமுலை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்ற திருத்தத்தை நாங்கள் கேட்டிருக்கிறோம். ஒரே மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிவினை செய்து கிழக்குத் தஞ்சாவூரிலுள்ள நிலைமைகளை ஆராய்ந்து, அங்குள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மட்டும் இந்தச் சட்டத்தை அமுல் செய்தால், இவ்வாறு ஒரு பகுதிக்கு மட்டும் இது அமுலில் இருக்கும் என்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது. எப்படியும் இதை மேற்குத் தஞ்சாவூருக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்ற நிலை ஏற்படுகிறபொழுது, இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய நேரத்திலேயே, அதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, மேற்குத் தஞ்சாவூருக்கும் இதை விரிவுபடுத்துவது மிகவும் நியாயமாக இருக்கும்.

அதே போலத்தான் சிதம்பரம் தாலுகா உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்பொழுது, இந்தச் சட்டத்தை சிதம்பரம் தாலுகாவிற்கும் அமுல்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் சட்டம் கொண்டுவந்தபொழுது, தஞ்சாவூர் தாலுகாவிற்கு மிகவும் அருகாமையில் உள்ள, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள நிலைமைகளெல்லாம் ஏறத்தாழ இருக்கக்கூடிய சிதம்பரம் தாலுகாவிற்கும் குத்தகை விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தையும் அரசாங்கம் “பை நோடிபிகேஷன்” அறிவிப்பு மூலம் இந்த மாநிலத்தில் எந்தத் தாலுகாவிற்கும் விஸ்தரிப்பதற்கு அதிகாரம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது எதைக் காண்பிக்கிறது என்றால், கிழக்குத் தஞ்சாவூர் போல மற்ற இடங்களிலும் நிலைமைகள் இருக்கலாம், அந்த இடங்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தைப் பிரயோகிக்கவேண்டியிருக்கும் என்பதைத் தான் காண்பிக்கிறது. மேற்குத் தஞ்சாவூர், தென் ஆற்காடு, சிதம்பரம் தாலுகாவிலுள்ள விவசாயத் தொழிலாளிகள் சார்பாக, முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும், ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் இந்த மசோதா சபையின் விவாதத்திற்கு வரும் முன்பே, இதைப்பற்றி மகஜர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, மேற்குத் தஞ்சாவூர், தென் ஆற்காடு மாவட்டம் சிதம்பரம் தாலுகா ஆகிய இடங்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தை விரிவு படுத்தவேண்டும் என்பது பற்றி அரசு ஆழ்ந்து பரிசீலித்து, அந்த இடங்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தை விஸ்தரிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் சொன்ன விஷயங்கள் அத்தனையும் எனக்கு உடன்பாடு உண்டு. நானும் அதை ஜில்லா முழுவதிலும் விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். திருத்தத்தில் “புதுக்கோட்டை” என்று

1969 செப்டம்பர் 13] (திரு. ஆ. கு. சுப்பையா)

போட்டிருக்கிறது. அது “பட்டுக்கோட்டை” என்று இருக்க வேண்டும். இதற்கு முன்னால் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் 1952-ம் வருஷத்தில் தஞ்சை மாவட்டம் முழுவதற்கும் கொண்டு வரப்பட்டது. விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இந்த 6 தாலுகாக்களில் மட்டும் இல்லை. ஜில்லா முழுவதிலும் தான் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே பெரிய பண்ணைகள் இருக்கின்றன. பூண்டி, கபில்தலம் போன்ற பெரிய பண்ணைகள் இருக்கின்றன அந்தப் பக்கத்தில். அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அந்த அளவுக்கு ஒன்று சேர்ந்து ஊதியத்தைக் கேட்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை உருவாக இல்லை. எங்கு ஒன்று பட்டிருக்கிறார்களோ அவர்கள் ஊதியம் வேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்து ஊதியத்தை சன்னம் சன்னமாக 10 ஆண்டுகளாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்று நீதிபதி கணபதியா பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே 6 தாலுகாக்களுக்கு மட்டும் இந்தச் சட்டத்தை இப்பொழுது கொண்டுவந்துவிட்டு மற்ற 6 தாலுக்காக்களை ஒதுக்கி விடுவது ஒரு சண்ணில் வேண்ணெயும் மற்றொரு சண்ணில் சுண்ணாம்புமாக வைத்துக் கொண்டு பார்ப்பதுபோல்தான். தஞ்சை ஜில்லா முழுவதற்கும் இந்தச் சட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும்.

தஞ்சாவூரை அடுத்த சிதம்பரம் தாலுகா ஒரு காலத்தில் தஞ்சா ஆரோடு சேர்ந்து தான் இருந்தது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய விவசாய தொழிலாளிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய வாழ்க்கை நிலைமைகள் அத்தனையும் சிதம்பரம் தாலுகா விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் தான் பொருந்தும். ஆகவே தான் சிதம்பரம் தாலுகாவிற்கும் இதை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நாங்கள் இரண்டு பேர்களும் கொடுத்திருக்கிற திருத்தங்களை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்வது நல்லது என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது அங்கத்தினர்கள், திரு. என். சங்கரய்யா அவர்களும், திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்களும் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஒட்டி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஏற்கனவே இருக்கும் சட்டங்கள் பூராவும், பக்கத்திலுள்ள வட்டாரங்களில் போலவே, நான் நேற்று எடுத்துக் காட்டியதுபோல், சிதம்பரம் தாலுகாவிலும் அமல் படுத்தப்படுகின்றன. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தையும் சிதம்பரம் தாலுகாவிற்கும் அமல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல, சிதம்பரம் தாலுகா தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைச் சேர்ந்திருந்ததுதான். போராட்டத்தின் காரணமாகத்தான், புரட்சியின் பிறகுதான் இதைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று இராமல், இப்பொழுதே, இந்தச் சட்டம் செய்யும் நேரத்திலேயே, எங்கள் தாலுகாவிற்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுதான்

[திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்] [1969 செப்டம்பர் 13]

விவசாயிகளுக்கும் நலமாக இருக்கும். இப்பொழுதே அமைச்சர் ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிட வேண்டும், பின்னாலே இல்லாமல், இப்பொழுதே இந்தச் சட்டத்தை சிதம்பரம் தாலுகாவிற்கும் எஸ். தரித்து விடுகிறேன் என்று அமைச்சர் சொல்லிவிட்டால், நலமாக இருக்கும். இப்பொழுது சிதம்பரம் விவசாயிகள் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள், சட்டசபையில் என்ன நடக்கிறது என்று தங்களுக்கும் கிடைக்குமா என்று அவர்கள் ஏங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது, நான் சிதம்பரம் தாலுகாவிற்கும் விஸ்தரித்து விடுகிறேன்” என்று அவர்கள் சொல்லிவிடவேண்டும் என்று சபாநாயகர் அவர்களே உங்கள் மூலம், அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

THIRU K. RAMAMOORTHY: My amendments for Clause 1 and Schedule I are inter-linked. Hence, I will have my speech when my amendment to Clause 1 comes up for discussion. I have moved the present amendment because it is inter-linked with my amendment to Clause 1.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member pressing the present amendment?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: He says both are same.

THIRU K. RAMAMOORTHY: I want to make one submission. I have given an amendment for Clause I also. My present amendment and the other one are inter-linked. If my amendment to Clause 1 fails, and my amendment to Schedule I is passed, it will have no effect. So I request that I may be given time. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறீர்களா? முதல் பிரிவுக்கு உள்ள திருத்தத்தைப் பின்னால் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

THIRU K. RAMAMOORTHY: In the fond hope that my amendment to Clause 1 will be accepted, I am pressing my present amendment.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய திருத்தம் ஒரு நல்ல திருத்தம், வரவேற்க வேண்டிய திருத்தம். சிதம்பரம் உறுப்பினர் திரு. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூட, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் திருத்தத்தை—முதன் முதலாக அவர்கள் செல்வது—ஆதரித்திருக்கிறார்கள். ஒரு நல்ல சகுனம்

திரு. என். சங்கரய்யா: இதுவும் கம்யூனிஸ்டுகளுடைய வாலாட் டம் இல்லை என்பதை நண்பர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

1969 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பன்னிரண்டு மணி விவாதத்தை இப்பொழுது இரண்டு மணிக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். அது இருக்கட்டும். இது பொதுவாக ஒரு நல்ல திருத்தம். இதன் கருத்தைப் போறுத்தவரையில், அரசாங்கத்திற்கு ஆட்சேபணையில்லை. நான் விவாதத்திற்குப் பதில் கொடுத்தபோது கூட, திரு. சிவசுப்பிரமணியம் குறிப்பிட்டதைச் சொல்லி, இன்றைக்கு கீழத் தஞ்சையில் அமலுக்கு வருகிறது. மற்ற இடங்களில் உள்ள நிலைமைகளுக்குத் தக்கவாறு, நாளாவட்டத்தில், கொண்டுவரலாம் என்று சொன்னேன். இதன் நியாயத்தை அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில்தான் சிதம்பரம் இருந்தது. அது எனக்கும் தெரியும். கொள்ளிடம் கரை விவசாயிகளுடைய நிலை, பக்கத்து சீர்காழி விவசாயிகளின் நிலை போன்றதுதான். சிதம்பரமும், சீர்காழி போன்றதுதான். நடுவே கொள்ளிடந்தான் இருக்கிறது- கடலூரில் சேர்த்து விட்டார்கள். அதே மாதிரிதான் கம்ப்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள் மேற்குத் தஞ்சைக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களும் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கம்ப்யூனிஸ்டுகள் மாவட்டம் பூராவிற்கும் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், நம்முடைய இராமமூர்த்தி அவர்கள், தமிழ் நாடு முழுவதும் அமல்படுத்த வேண்டும் என்கிற அதிதிவிரமான திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு காலம் வரும் என்று நம்புகிறேன்.

மசோதாவின் இரண்டாவது பிரிவிலேயே இருக்கிறது. இப்பொழுது இரண்டாவது பிரிவின் (பி) என்ற உட்பிரிவில் திரு. சிவசுப்பிரமணியம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், மந்திரி இப்பொழுதே அறிவித்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டார்கள் இப்பொழுது இல்லையென்றாலும், சட்டமானதி லிருந்து எந்த நேரத்திலும், இதை வேறு இடங்களுக்கும் கொண்டுவரலாம் என்று ஏற்கனவே போட்டிருக்கிறோம்.

The Government may by notification direct that the provisions of this Act shall come into force in any other area on such date as may be specified in such notification and different dates may be appointed for different areas என்று இதிலேயே இருக்கிறது

Government may by notification direct that the provisions of this Act shall come into force in any other area including Chidambaram or "Mel Thanjavur" (மேல் தஞ்சாவூர்) or any other part which Thiru Ramamurthy envisages.

ஆகவே இதில் போட்டிருப்பது போல, திருத்தத்தின் உள்சாரம் தான் அரசாங்கத்தின் கருத்து. ஆனால், முதல் சட்டமாக, இந்தப் பிரச்சனை கிழக்குத் தஞ்சாவூரில் இருப்பதால், அதை முதலில் கூறி, பின்னால் மற்ற இடங்களுக்கு வேண்டுமானால் கொண்டு வரலாம் என்று போட்டிருக்கிறது. ஆனால், அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வரும்

[திரு. கே. ஏ' மதியழகன்] [1969 செப்டம்பர் 13]

போது, சாத்தியக் கூறுகள் இருந்தால், தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று கூறி, இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் திருத்தத்திலே இருக்கும் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதற்கு நன்றி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மதிப்புக் கொடுக்கிறது. ஆனாலும், அவர்கள் சார்ந்திருக்கும் இயக்கம் இந்தச் சட்டம் மற்றப் பகுதிகளுக்கும் விரிவு படுத்தப்படவேண்டும் என்று திருத்தத்தை வற்புறுத்தவேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். ஆகவே, விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய நலனைக் கவனத்தில் கொண்டு, இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்துவதன் காரணமாக சீக்கிரம் ஒரு முடிவு எடுக்க உதவியாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் இதை வற்புறுத்துகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்தின் நல்லெண்ணத்தைப் பாராட்டுகிறேன். அதே சமயத்தில், திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வதுதான் நியாயமாக இருக்கமுடியும் என்பதால், நான் திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I press my amendment.

திரு. என். சங்கரய்யா, திரு. ஆ. கு. சுப்பையா, திரு. க. இராம மூர்த்தி ஆகியவர்களின் திருத்தங்கள் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிராகரிக்கப்பட்டன.

அட்டவணை 1 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

அட்டவணை 2.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“அட்டவணை 2 மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : என்னுடைய கீழ்க்கண்ட திருத்தங்களை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

For Part I, substitute the following namely :—

“Part I

Men.

All kinds of work during cultivation season including maramathu—8 litres of paddy and Rs. 1.25 per day.

Women.

All kinds of work during cultivation season including maramathu—6 litres of paddy and 0.50 paise per day.

For ploughing where bullocks and ploughs are provided by the agricultural labourer—Rs. 5.25 per plough.”

1969 செப்டம்பர் 13] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

(ii) In part II, for the words 'fifty-four' substitute the words 'forty-eight'.

ILLUSTRATION

In Illustration to Part II,—

For the figures '5,400' and '4,800' substitute the figures '4,800' and '4,200'.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : நான் இத்திருத்தங்களை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கீழ்க்கண்ட திருத்தங்களை நான் முன்மொழிகிறேன்.

Part I

Men.

For the figures and words "Rs. 300 or six litres of paddy plus Rs. 1.25 p. per day" substitute the words and figures "seven litres of paddy plus Rs. 2.00 per day."

Women.

For the words and figures "Rs. 1.75 p or five litres of paddy plus 0.25 p. per day", substitute the words and figures "six litres of paddy plus Re. 1.00 per day."

Part II

For the words "six litres", substitute the words "eight litres" and for the words "fifty-four litres", substitute the words "fifty-six litres."

திரு. கோ. பாரதிமோகன் : நான் இத் திருத்தங்களை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கும் ஊதியம் குறைவு என்றுதான் சொல்ல முடியும். அதற்குக் காரணம் முன்னாலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். இருந்தாலும், நான் சொல்லியிருக்கும் முறையில் தான் அறிக்கையிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் சொல்லியிருப்பதற்கும், நீதிபதி கணபதியா பிள்ளை சொல்லியிருப்பதற்கும் அதிக வித்தியாசம் இல்லை. அந்த முறையில் எட்டு லிட்டர் கொடுக்கவில்லையென்று சொன்னால் பணமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்திலே மூன்று ரூபாய் பணம் கொடுக்க வேண்டும் அல்லது நெல்லாகவும், பணமாகவும் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது சிக்கலெத்தான் ஏற்படுத்தும். பொதுவாக விவசாயப் பகுதிகளிலே தானியமாகத்தான் கூலி கொடுப்பது பழக்கம். இந்தப் பழக்கம் தொன்றுதொட்டு இருந்து வருவது. தற்போது நிலப்பிரபுக்கள் மூட்டை நெல்லை 30, 35, 40

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1969 செப்டம்பர் 13]

ரூபாய் என்று விற்றுவிட்டு, பணமாகத்தான் கூலி கொடுப்பேன் என்று சொல்லி, தொழிலாளர்களை ஏமாற்றக்கூடிய நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஆகவே, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குத் தானியமாகவே கூலி கொடுக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்திலே ஒரு விஷயம் விடப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத் தொழிலாளி சாகுபடிச் காலம், அறுவடைக் காலங்களில் மட்டுமல்ல, மற்றபடி இரண்டு மூன்று மாதங்கள் மராமத்து வேலைகளும் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இது சட்டத்தில் விடப்பட்டிருக்கிறது. மராமத்து வேலைகளையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அந்த முறையில் இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, அறிக்கையிலே 6 லிட்டர் நெல்லும் 1 ரூபாய் 25 பைசாவும் என்றிருக்கிறது- என்னுடைய திருத்தம் என்னவென்றால், ரூபாய் என்று போடப்பட்டிருப்பதை நீக்க வேண்டும். இத்தனை லிட்டர் நெல், இத்தனை ரூபாய் என்று இணைக்கப்பட்ட வேஜ் ஆகத்தான் இருக்கிறது. திரு. கணபதியா பிள்ளை அவர்கள், சாகுபடி காலத்தில் கூலிகளைப் பற்றிய அறிக்கையின் 15-வது பக்கத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

The present practice is that for work unconnected with harvest, wages are paid usually two-third, or three-fourth in kind and the remainder in cash. என்று

ஆகவே, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இன்றைக்குக் கொடுக்கப்படக் கூடிய கூலியில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு, நான்கில் மூன்று பங்கு தானியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. பாக்கி பணமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்றைக்கு இந்த மன்றத்திலே ஏதாவது ஒரு விஷயத்திலேயாவது கருத்தொற்றுமை ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், ஒரே ஒரு விஷயத்தில்தான் கருத்தொற்றுமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இந்தக் கூலியானது தானியமாகக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்பதிலே பல்வேறு கட்சிகளிலே உள்ளவர்களிடையே கருத்தொற்றுமை காணப்பட்டது. நாம் ரூபாய் 'அல்லது' என்று போட்டால், சட்டத்தின் உண்மையான தன்மையை மதிக்க மையை மதிக்காத நிலைப் பிரபுக்கள் "ரூபாயாகத்தான் கொடுப்போம்" என்று சொல்வார்கள். ஆகவே, 'அல்லது' என்று போட்டிருப்பது கிழக்குத் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பெரிய சர்ச்சையை உண்டாக்குவதற்கு வழி செய்யும்.

திருவாரூர் ஒப்பந்தத்தையாவது ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். திருவாரூரிலே செய்யப்பட்டது மாவட்டக் கலெக்டர், மிராசுதார்கள் வாய்மொழியாக செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தமாகும். ஆண்களுக்கு 6 லிட்டர் நெல்லும் ரூபாய் 11½ என்றும் பெண்களுக்கு 5 லிட்டர் நெல்லும் 25 காசுகளும் என்று அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்று நாம் தானியமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை கட்டாயப்படுத்தாததால், ரூபாய்தான் கொடுப்பேன், என்று

1969 செப்டம்பர் 13] [திரு. என். சங்கரய்யா]

நிலச் சொந்தக்காரர்கள் சொன்னால் என்ன செய்வது? இன்றைய நிலைமையில் தானியத்தை கட்டாயப்படுத்தி வாங்க முடியாது. அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கக்கூடிய விவசாயக் கூலி ரூபாய்தான் கொடுப்பேன் என்று நிலப்பிரபுக்கள் சொன்னால் என்ன செய்வது? விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்வதே தங்களுக்குத் தானியம் வேண்டுமென்பதற்காகவேதான். அவர்களுக்கும் சாப்பிட வேண்டும், வாழ வேண்டும். அப்படியிருக்கின்ற நிலவரத்தில் ரூபாய் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று நிலப் பிரபுக்கள் அட்டகாசம் செய்தால் என்ன செய்ய முடியும்? இந்த அறிக்கையால் கிழக்குத் தஞ்சாவூரில் என்ன நன்மைகள் ஏற்படும் என்று நாம் சருதுகிறோமோ, அதற்கு நேர்மாறாக நிலப்பிரபுக்கள் இதை வைத்துக்கொண்டு பெரிய சர்ச்சைகளைக் கிளப்புவார்கள். நெல்லாகவும், பணமாகவும் இணைக்கப்பட்ட கூலியாகக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அறுவடை அல்லாத சாகுபடி வேலைக்கு வரும்போதுதான் இந்தப் பிரச்சினை வருகிறது. இந்தச் சிக்கலை அரசு மிக்க கவனத்தோடு உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அஞ்சுதபடியாக, கூலி சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில், ஆண்டுக்கு ஆறு லிட்டர் என்பதற்குப் பதிலாக எழு லிட்டர் தானியமும் ஒரு ரூபாய் இருபத்தைந்து பைசா என்பதற்குப் பதிலாக இரண்டு ரூபாய் என்று கொடுக்க வேண்டும். பெண்களுக்கு 5 லிட்டர் தானியம் என்பதற்குப் பதிலாக ஆறு லிட்டர் தானியமும், 25 பைசா என்பதற்குப் பதிலாக ஒரு ரூபாய் என்றும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே ஐந்து ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடிய நிலவுடைமைக்காரருக்கு நிகர வருமானம் கணிசமான அளவில் உயர்ந்திருக்கிறது. டபிள் கிராப் பயிரியல் ஐந்து ஏக்கர் வைத்து இருக்கும் நிலவுடைமையாளருக்கு வரக்கூடிய நிகர வருமானம் 2,553 ரூபாய். இதில் 6¼ சதவீதம் ரிடர்காக 1,093 ரூபாய் போக பாக்கி 1,460 ரூபாய். மானேஜ்மெண்ட் ரெம்யூன ரேஷன் என்ற வகையில் மாதம் ஒன்றுக்கு 45 ரூபாய் வீதம் எட்டு மாத காலத்திற்கு 360 ரூபாய் ஆகிறது. இந்த 1,460 ரூபாயில் 360 ரூபாயைக் கழித்தால் நிகர வருமானம் 1,100 ரூபாய் எல்லா விதமான செலவினங்களுக்கும் போக இருக்கிறது. தற்போது விவசாயத்திலே அரசாங்கம் எடுத்துவரும் நடவடிக்கைகளின் விளைவாக விளைச்சல் அதிகமாகியிருக்கிறது. இருபது கலம் நெல் விளைந்த இடத்தில் இப்போது அறுபது கலம் நெல் விளைகிறது குறிப்பாக திருவாரூர் ஒப்பந்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் பத்து சதவீதம் உயர்வு கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் அது பிரதிபலிக்கவில்லை. பத்து சதவீத உயர்வு என்பது ஏற்படவில்லை. எங்களுடைய திருத்தம் மிக நியாயமானதாக இருக்கிறது.

[திரு. என். சங்கரய்யா!] [1969 செப்டம்பர் 13]

விவசாயத் தொழிலாளர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள். குடை பிடித்துக்கொண்டு, காரிலே சுற்றிக்கொண்டு, நகரங்களில் பங்களாக்களில் வாழ்பவர்கள் அல்ல. தஞ்சாவூரில் ஐந்து ஏக்கர் வைத்திருக்கும் நிலப்பிரபுக்கள் சாதாரணமாக கூலிக்கு ஆட்கள் வைத்துக்கொள்வதில்லையென்று கணபதியா பிள்ளை கமிஷன் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அப்படி வேலைக்கு ஆட்களை அமர்த்திக் கொள்ளாத நிலையில் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு அதிகப்படியான கூலி கொடுக்க வேண்டும். இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 43-வது ஆர்டிகிளில் குறிப்பிட்டிருக்கிறபடி விவசாயத் தொழிலாளர்கள் உரிமைகளை ஊர்ஜிதம் செய்ய வேண்டும். இதை நாம் எல்லோரும் சிபாரிசு செய்து விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு உறுதுணையாக இருப்போம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. எ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய திருத்தங்களை வரவேற்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒன்பது லிட்டர், பத்து லிட்டர் என்று கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். திரு. கணபதியா பிள்ளை அவர்கள் கம்யூனிஸ்டாகி, கணக்குகளைச் சரியாக எழுதியிருக்கிறார்கள். முதலில் என் கண்களில் அது தோன்றவில்லை. நிலத்தில் நெல் விளைப்பவர்களுக்கு, அவர்கள் வாழ்க்கைக்கான ஊதியத்தை யோக்கியமாகக் கொடுக்க முடியாத போது, நிலச் சொந்தக்காரர்கள் மட்டும் அந்த நெல்லை எடுத்துப் போக, தரும்படி என்ன உரிமை இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

'So long as a living wage is not assured to the agricultural worker, the owner of the land is not entitled morally to claim any part of the residual income.'

திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் கூட அவ்வளவு தீவிரமாகப் பேசவில்லை.

'My conclusion is that a living wage is not now secured to the East Thanjavur worker and the average income now earned in the industry of agriculture by the typical five acres owning landholder is capable of bearing the additional burden of an increase in the wage rates which I propose to recommend.'

என்றெல்லாம் ரொம்ப வற்புறுத்தி எழுதியிருக்கிறார்கள். நாம் இன்றைக்கு இதை ஒரு காலகட்டமாகத் துவக்கமாக வைத்திருக்கிறோம். திருவாரூர் ஒப்பந்தம்போல இருக்க, எல்லா ஊர்களிலும் ஒரே மாதிரியான நிலைமை இல்லை. கோட்டையூர் பகுதியிலே ஏழு எட்டு கூட இருக்கலாம். பல காரணங்களுக்காக யூனிப்பார்மிடி வேண்டும் என்பதற்காகச் செய்திருக்கிறோம். இடத்திற்கு இடம், ஊருக்கு ஊர் வித்தியாசப்படுகிறது.

1969 செப்டம்பர் 13]. [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இன்றைக்கு இந்தக் கமிஷன் நல்லமுறையில் சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. இதுவும் மாறக் கூடியதுதான். காரணம் இந்தக் கூலி விகிதம் 1972-ஆம் வருடம் இந்தத் தேதி வரை என்றுதான் போட்டிருக்கிறோம். ஆகவே கருத்துக்களின் அடிப்படையில் அவர்களுடைய திருத்தத்திற்கு எந்தவித ஆட்சேபமும் தெரிவிக்க நான் விரும்பவில்லை. அவர்கள் உட்கார்ந்திருக்கிற இடத்தில் நான் உட்கார்ந்து இருந்தால் இப்போது எத்தனை திருத்தங்கள் கொடுத்திருப்பேனோ தெரியாது. இப்போதுள்ள நிலை நடைமுறைக்கும் லட்சியத்திற்கும் இடையே ராஜி பேசவேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. நாம் இப்போது கொண்டுவந்திருக்கிற மசோதா நம் முடைய நீண்ட யாத்திரைக்கான முன்னோடிதான் என்று சொல்லி, திருத்தங்களை வற்புறுத்தவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : நான் என்னுடைய திருத்தங்களைப் பற்றி முன்பே விளக்கமாகச் சொன்னேன். உழவுக் கூலி விடப் பட்டிருக்கிறது. அறுவடை விஷயத்தில் 9 இல் ஒரு பாகம் என்பதற்குப் பதிலாக 8 இல் ஒரு பாகம் என்ற திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் எங்களுடைய திருத்தங்களின் கருத்துக்கள் வர வேறாகத்தக்கவை என்று கூறியதற்கு நன்றி-பாராட்டுகிறேன். ஆயினும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய நலனைப் பாதுகாக்க வேண்டிய கடமை இருப்பதன் காரணமாக, இப்போதுள்ள நிலை அவர்களைப் பாதிக்கிறது என்ற காரணத்தினால் திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறேன் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்களுடைய திருத்தமும், திரு. என். சங்கரய்யா அவர்களுடைய திருத்தமும் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிராகரிக்கப்பட்டன.

அட்டவணை-2 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 1.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 1 மசோதாவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. என். சங்கரய்யா : நான் கீழ்க்கண்ட என்னுடைய திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்:

(i) In sub-clause (3) of clause 1, add the following at the end :

“The State Government can, by notification, revise the schedule of wages annually, before the commencement of the agricultural season in accordance with the trend of the cost of living index relevant to the area concerned.”

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1969 செப்டம்பர் 13]

(ii) In sub-clause (1) for the words "Fair Wages Act, 1969" substitute the words "Payment of Wages Act, 1969".

(iii) Delete the word 'fair' wherever it occurs in the Bill.

திரு. கோ. பாரதிமோகன் : நான் இந்தத் திருத்தத்தை வழி
மொழிகிறேன்.

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, I move the amendment
standing in my name :—

(i) In item (a) of sub-clause (2) delete the words "in the
taluks in the Thanjavur District specified in Schedule".

(ii) Delete item (b) of sub-clause (2).

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் : இந்தத் திருத்தத்தை நான்
வழிமொழிகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : என்னுடைய திருத்தம் மிகவும் முக்கி
யத்துவம் வாய்ந்த திருத்தமாகும். இந்த மசோதாவின்படி இப்
போது நிர்ணயிக்கப்படுகிற கூலி விகிதம் 3 ஆண்டுகளுக்கு முனை
அடிக்கப்படுகிறது. எதிர்பாராத வகையில் அடுத்த ஆண்டே விவ
சாயத்தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கைச் செலவு உயர்ந்துவிடு
மானாலும் மூன்று வருஷத்திற்கு இப்போது நிர்ணயிக்கப்படுகிற
கூலி விகிதத்தை மாற்ற முடியாது போகும்.

Principles of Natural Justice

என்கிற நியதிக்கே இது புராணத்து. தொழிலாளர்களுக்கு விலை
வாசி உயர்வுக்கு ஏற்ற பஞ்சப்படி அளிக்கும் திட்டத்தை இந்த
நாடே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. வருஷா வருஷம் உயர்வு
கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கோரவில்லை. இந்தத் தீர்மா
னத்தின் நோக்கம் எதிர்பாராத முறையில் விலைவாசி குறைந்தால்
அந்தக் குறைவுக்கு ஏற்ப வேறுவிதமாக மாற்றுவதற்குக் கூட
ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் நிச்சயமாகக் குறையப் போவதில்லை.
ஆகவேதான் நான் கோருவது அரசாங்கம் அந்த அதிகாரத்தை
எடுத்துக் கொள்ளட்டும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் சாகுபடி ஆரம்
பிக்கிற காலத்தில் உள்ள விலைவாசியைக் கணக்கில் எடுத்துக்
கொண்டு அதற்கு ஏற்ற கூலி விகிதத்தை அறிவிக்கலாம். தண்
டோரா மூலமாகத் தெரிவிக்கலாம். இது மிகவும் நியாயமான
திருத்தம்.

அடுத்தபடியாக இதை ஃபேர் வெஜஸ் ஆக்ட் என்று போட்டிருக்
கிறோம். ஏற்கனவே இருந்த குறைந்த பட்ச கூலிக்கும் குறை
வாகத்தான் இப்போது நிர்ணயித்திருக்கிறோம். ஆகவே இதை
நியாயக் கூலிச் சட்டம் என்பதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடி
யாது. இதை வைத்தே இப்போதுதான் நியாயக் கூலி நிர்ணயிக்கப்
பட்டது. மேலும் கொடுக்க முடியாது என்று மறுக்க முடியும்.
ஆகவே இதைக் குறைந்த பட்ச கூலிச் சட்டம் என்று சொல்லுவது
பூரண உடன்பாடு, அல்லது சம்பளப் பட்டுவாடாச் சட்டம் என்று

1969 செப்டம்பர் 13]

போட்டுவிடுவது சரியாக இருக்க முடியும். ஆகவே Delete the word "fair" wherever it occurs in the Bill என்ற என்னுடைய திருத்தத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: என்னுடைய இரண்டு திருத்தங்களும் மசோதா உடனடியாகத் தமிழகம் முழுமைக்கும் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அமைந்திருக்கின்றன. மற்றோர் பிரிவுக்கு நான் கொடுத்திருந்த திருத்தத்தின்மேல் அமைச்சர் பதில் அளிக்கிற நேரத்தில் கொள்கை அளவில் என் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்வதாகச் சொன்னதற்கு நன்றி. ஒன்றைச் சொல்லி முடிக்க விரும்புகிறேன். இது தேவையான மசோதா என்றாலும் கூட சில பிரிவுகள் சிக்கலை ஏற்படுத்தக்கூடும் என்ற அச்சத்தை நான் தெரிவித்தேன். இது இப்போது ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிக்கு மட்டும் கொண்டு வரப்படுவதால் நடைமுறையில் என்ன சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதைச் சிறிது காலம் பொறுத்திருந்து பார்க்கலாம் என்று சொன்னார்கள்.

இந்த மசோதா தமிழகம் முழுமைக்கும் உடனடியாகக் கொண்டு வந்தால் உண்மை தெளிவாகும். கீழ்த் தஞ்சையில் இருக்கிற விவசாயக் கூலிகளுக்கு இப்போது நாம் நிர்ணயிக்கிற கூலி விகிதம் குறைவாக இருக்குமானால் குறைவான கூலியை நாம் நிர்ணயிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மற்ற பகுதிகளில் இருக்கிற கூலி விகிதத்தைவிட இங்கே அதிகமாக இருக்குமானால் மற்ற பகுதியில் உள்ளவர்களைவிட இவர்கள் ஒன்றும் அதிகமாக வேலை செய்துவிடவில்லை. தமிழகம் முழுமைக்கும் ஒரேமாதிரியான கூலிவிகிதத்தை நிர்ணயித்துவிடலாம்.

இன்றைகு பொருளாதாரப் பிரச்சினையும் இருக்கிறது. கூலி விகிதம் உயர்வதற்கு ஏற்றபடி—சாகுபடிச் செலவு உயர்வதற்கு ஏற்றபடி விவசாயிகள் பயிரிடுகின்ற பொருள்களுக்கு நல்லவிலை கொடுக்க நாமே நம்மை இதன்மூலம் கட்டுப்படுத்திக்கொள்கிறோம். இன்றையதினம் நிர்ணயித்திருக்கிற ப்ரொக்யூர்மெண்ட் விலை குறைவு என்பதை உணர்ந்து விலையைக் கூட்டித்தரவேண்டிய நிலைமைக்கு வருகிறோம். ஆகவே இது விவசாயக் கூலிகளுக்கான மசோதா என்றாலும்கூட விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற அத்தனை பேர்களுக்கும் நன்மை தருகிற மசோதா, விவசாயத்தை ஊக்குவிக்கின்ற மசோதா ஆக அமையும். ஆகவே, இதைத் தமிழகம் முழுமைக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்ற என் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட கருத்துத்தான். இந்த மசோதா ப்படி முன்று ஆண்டுகளுக்கு அதாவது It shall remain in force up inclusive of the 4th day of August 1972 என்று பேரீடப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஒவ்வொரு வருஷத்திற்கும்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1969 செப்டம்பர் 13]

என்று போட்டு மாற்றவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தை நான் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு இருக்கட்டும் என்று கமிஷன் சொன்ன சிபாரிசை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே அந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை. ஃபேர் வேஜஸ் என்று இருப்பது வேறு. அது இடத்திற்கு இடம் காலத்திற்கு காலம் மாறுகிற ஒன்று. ஃபேர் என்ற வார்த்தைக்குள் அதிகம் ஒளிந்துகொண்டிருப்பதாக நான்கருதவில்லை. எல்லா இடங்களிலும் ஒரே மாதிரியாக இப்பொழுது இல்லை. ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறது என்று கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள் சொல்கிறார்கள். திருவாரூரிலே ஒன்றிரண்டு இடங்களிலே இருக்கலாம். ஆனால் எல்லா இடங்களிலும் ஒரே மாதிரியாக இல்லை. (திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்: யூனிப்பார்ம் வேஜஸ் ஆக்ட் என்று போட்டு விடலாமே). ஃபேர் என்பதிலே அதிகமாக ஒன்றும் இல்லை. இன்னும் அதிகமாக வற்புறுத்தலாம். அரசியலுக்காக வற்புறுத்தலாம். அரசாங்கத்திற்குக் குடியானவர்கள் மீது, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மீது அதிகமான அக்கறை இருக்கிறது. அந்த அக்கறையைச் சந்தேகிப்பதற்கு நியாயம் இல்லை. எழுத்துக்களிலே அப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது சரியல்ல. அவர்களுக்கு விவசாயத்தைப்பற்றி எந்த அளவுக்குத் தெரியுமோ அந்த அளவுக்கு எங்களுக்கும் தெரியும். நாங்களும் விவசாயிகள் தான். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விவசாய ஊரிலே பிறந்தவர்கள்தான். இருபது ஆண்டுக் காலமாக இருக்கிற பல்வேறு வகையான பிரச்சினைகளை நாங்கள் அறிவோம். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் திருவாரூரிலே இருக்கிற நேரத்திலே நாங்கள் சந்திக்கச் சென்றால் அவர்கள் கிவளநருக்கு, சிக்கலுக்கு விவசாயிகள் மத்தியில் பேசச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வார்கள்— சிக்கல் என்றால் ஊர்தான், வேறு ஒன்றுமில்லை. ஏதோ தருமபுர ஆதினம் மாதிரி தாங்கள்தான் வாங்கிக்கொடுக்கிறோம் என்று அவர்கள் கருதிக்கொண்டிருக்கத் தேவையில்லை. அவர்கள் சொன்னார்கள் அவர்கள் பிடியில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று. இவர்கள் சொன்னார்கள் அவர்கள் பிடியில் இருக்கிறார்கள் என்று. அவர்களும் தப்பு. இவர்களும் தப்பு. இந்த நாட்டினுடைய தொழிலாளர்களின் நியாயமான நலன்களுக்காக இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிற அக்கறை இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற எல்லாத் தரப்பினருக்கும் இருக்கிற அக்கறையைவிடக் குறைந்ததல்ல. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு என்று இருக்கிற வரம்பு இருக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். அது சரியல்ல. 6 லிட்டர், 7 லிட்டர் என்று மன்னார்குடியிலே கோட்டுரிலே இருக்கலாம். அதை வைத்துக் கொண்டு பேசுவது சரியல்ல. மற்றப் பிராந்தியங்களிலே இதை விஸ்தரிப்பதற்கு, எந்த நேரத்திலும் அப்பச் செய்வதற்கு இந்தச் சட்டத்திலே இடம் இருக்கிறது. நோடிபிகேஷன் மூலம் செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. நான் மட்டும் 9 லிட்டர் கேட்டேன் என்று சொல்லிக் கொள்ளலாம்.

All roads lead to Rome

1969 செப்டம்பர் 13] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

எல்லாப் பாதைகளும் ரோமாபுரிக்குச் செல்கிறது என்று சொல்வதைப்போல் எல்லாப் பாதைகளும் அங்கேதான் வரும். மன்னார்குடிக்குப் போகிறேன், சிதம்பரத்திற்குப் போகிறேன், புளியம்பட்டிக்குப் போகிறேன் என்று நிலைமையிருந்தால் நல்லதல்ல எல்லாம் மனித வாழ்க்கை லட்சியத்திற்குத் துணை போகிறோம் என்பதைத் துணைதான் வருகிறார்கள். எல்லோருக்கும் அக்கறை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நீதி கிடைக்கவேண்டுமென்று பாடுபடுகின்ற அரசாங்கத்தை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நீங்கள் இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலுக்குப் பிறகும் குறைந்த பட்சச் சம்பளம், நியாயச் சம்பளம், வாழ்க்கைச் சம்பளம் என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்துக்கள். குறைந்தபட்சச் சம்பளத்தை நியாயச் சம்பளம் என்று ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்ன கருத்திற்கு நாங்கள் உடன்படவில்லை. இதில் ஒன்றும் அரசியல் இல்லை. மனிதவாழ்க்கை லட்சியத்திற்கு துணைபோகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு நான் திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிராகரிக்கப்பட்டது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 1 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

முகப்புரை, நெடுந் தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு இடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு, 1969-ம் ஆண்டு வேளாண்மைத் தொழிலாளர் நியாயக்கூலி மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 20/69), திருத்தப்பட்டபடி, நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன் மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, மசோதா திருத்தப்பட்டபடி சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

8. குறுகிய கால விவாதம்.

காவிரி ஆற்றில் மைசூர் மாநில அரசு புதிய அணைகள் கட்டும் முயற்சி, குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன், திரு. க. ர. நல்லசிவன், திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன், திரு. ஆ. கு. சுப்பையா, டாக்டர் எச். வி. ஹான்டே, ஹாஜி ம. ரம. பீர் முஹம்மது ஆகியோர்